EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.5.2023
COM(2023) 234 final

2023/0135 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om bekæmpelse af korruption, om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Korruption er yderst skadelig for samfundet, vores demokratier, økonomien og den enkelte. Den undergraver de institutioner, som vi er afhængige af, og mindsker både deres troværdighed og deres evne til at gennemføre offentlige politikker og udføre offentlige tjenester af høj kvalitet. Korruption fungerer som katalysator for organiseret kriminalitet og fjendtlig udenlandsk indblanding. Det er af afgørende betydning at sikre en vellykket forebyggelse og bekæmpelse af korruption både for at beskytte EU's værdier og effektiviteten af EU's politikker og for at værne om retsstaten og opretholde tilliden til dem, der styrer, og de offentlige institutioner.

Korruption er en hindring for bæredygtig økonomisk vækst, idet den fjerner ressourcer fra de produktive resultater, underminerer effektiviteten af de offentlige udgifter og forværrer de sociale uligheder. Den hæmmer det indre markeds effektive og gnidningsløse funktion, skaber usikkerhed i forbindelse med forretningsvirksomhed og hæmmer investeringer. Det er i sagens natur vanskeligt at kvantificere omfanget af korruption, men ifølge selv konservative skøn koster den EU's økonomi mindst 120 mia. EUR om året[1]. De negative virkninger af korruption mærkes på verdensplan og underminerer bestræbelserne på at sikre god regeringsførelse og velstand og opfylde FN's mål for bæredygtig udvikling.

Ifølge oplysninger fra en Eurobarometerundersøgelse i 2022 mener 68 % af EU's borgere og 62 % af de virksomheder, der har hjemsted i EU, at der er udbredt korruption i deres land[2]. I talen om Unionens tilstand 2022 blev bekæmpelsen af korruption sat højt på Europa-Kommissionens dagsorden, og det blev understreget, at der er behov for at bekæmpe den både i EU og på nationalt plan. Europa-Parlamentet har også gentagne gange opfordret til, at der gøres en større indsats fra EU's side for at bekæmpe korruption[3]. Rådet er kommet med lignende opfordringer, navnlig i forbindelse med samarbejdet om bekæmpelse af organiseret og grov international kriminalitet[4].

Det er nødvendigt at ajourføre EU's eksisterende retlige ramme for bekæmpelse af korruption for at tage hensyn til udviklingen i farerne for korruption og Unionens og medlemsstaternes retlige forpligtelser i henhold til folkeretten samt udviklingen i de nationale strafferetlige rammer. I Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA[5] fastsættes der krav om at gøre bestikkelse i den private sektor strafbar. I konventionen af 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, som

---

[1] Dette skøn er baseret på arbejdet i specialiserede institutioner og organer såsom Det Internationale Handelskammer, Transparency International, FN's Global Compact, Det Verdensøkonomiske Forum og Clean Business is Good Business, hvilket tyder på, at tabet af økonomisk velstand som følge af korruption beløber sig til 5 % af BNP på verdensplan. Ifølge et andet skøn lå omkostningerne ved korruption på mellem 179 mia. EUR og 990 mia. EUR om året i EU (RAND Europes undersøgelse "The Cost of Non-Europe in the Area of Corruption", 2016).

[2] Se: https://home-affairs.ec.europa.eu/news/citizens-and-businesses-have-spoken-corruption-remains-serious-problem-eu-countries-2022-07-13_en.

[3] For eksempel: Europa-Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 om bekæmpelse af korruption og opfølgning af CRIM-beslutningen (2015/2110(INI)) og Europa-Parlamentets henstilling af 17. februar 2022 til Rådet og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om korruption og menneskerettigheder (2021/2066(INI)).

[4] Rådets konklusioner af 9. marts 2023 om fastsættelse af EU's prioriteter for bekæmpelsen af grov og organiseret kriminalitet i EMPACT 2022-2025.

[5] Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater[6], tages der fat på bestemte former for bestikkelse, der involverer disse tjenestemænd generelt. Disse instrumenter er imidlertid ikke tilstrækkeligt omfattende, og de eksisterende regler i medlemsstaterne skal udvikles yderligere for at sikre en mere sammenhængende og effektiv reaktion i Unionen. Derudover er der opstået huller i retshåndhævelsen på nationalt plan og hindringer for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater. Medlemsstaternes myndigheder står over for udfordringer som følge af bl.a. en uforholdsmæssig langvarig retsforfølgelse, korte forældelsesfrister, regler om immunitet og privilegier og begrænsede ressourcer, uddannelse og efterforskningsbeføjelser.

EU er part i De Forenede Nationers konvention mod korruption[7], som er det mest omfattende internationale retlige instrument på dette område, og som kombinerer en lang række foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption. Med nærværende lovgivningsmæssige forslag vil EU's lovgivningsmæssige ramme blive ajourført, bl.a. ved at der indarbejdes internationale standarder, der er bindende for EU, såsom dem i FN's konvention mod korruption. Formålet hermed er at sikre, at alle typer af korruption kriminaliseres i alle medlemsstaterne, at juridiske personer også kan holdes ansvarlige for sådanne strafbare handlinger, og at de strafbare handlinger straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Derudover indeholder forslaget relevante foranstaltninger til forebyggelse af korruption i overensstemmelse med internationale standarder og til fremme af grænseoverskridende samarbejde som krævet i FN's konvention mod korruption.

For at udrydde korruption er der behov for både forebyggende og repressive mekanismer. Medlemsstaterne opfordres til at træffe en lang række forebyggende, lovgivningsmæssige og samarbejdsbaserede foranstaltninger som led i bekæmpelsen af korruption. Manglende integritet, skjulte interessekonflikter eller grove brud på etiske regler kan føre til korruptionsrelaterede aktiviteter, hvis der ikke gøres noget. Forebyggelse af korruption mindsker behovet for strafferetlig forfølgelse og har mere generelle fordele med hensyn til at fremme offentlighedens tillid og sikre offentligt ansattes korrekte adfærd.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget til direktiv supplerer strategien for EU's sikkerhedsunion (2020-2025)[8]. I april 2021 vedtog Kommissionen også en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025[9], som indeholder særlige foranstaltninger til bekæmpelse af korruption, der fungerer som katalysator for organiseret kriminalitet. Som opfølgning herpå vurderede Kommissionen den nuværende situation med hensyn til både den lovgivningsmæssige og den operationelle dimension i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af korruption inden for rammerne af en ekstern undersøgelse, som blev afsluttet ved udgangen af 2022[10].

---

[6] Konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2).

[7] De Forenede Nationer 2003, De Forenede Nationers konvention mod korruption, traktatsamling 2349 (oktober): 41, https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/.

[8] Meddelelse af 24. juli 2020 om strategien for EU's sikkerhedsunion (COM(2020) 605 final).

[9] Meddelelse af 14. april 2021 om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021) 170 final).

[10] Europa-Kommissionen, Gaglio, I., Guzzon, J., Bartz, K., et al., Strengthening the fight against corruption. Assessing the EU legislative and policy framework: final report for acceptance, Publikationskontoret, 2023.

EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2021-2025)[11], der blev vedtaget i april 2021, er tæt forbundet med EU's strategi for bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Heri fremhæves det, at organiserede kriminelle grupper, der er involveret i menneskehandel, i stigende grad udnytter lovlige virksomheder i deres aktiviteter og er involveret i andre grove forbrydelser såsom korruption, der understøtter deres kerneaktiviteter. Korruption kan desuden forhindre, at tilfælde af menneskehandel opdages, f.eks. hvis de myndigheder, der er ansvarlige for at identificere ofrene, er involveret i korruptionen.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den såkaldte retsstatsværktøjskasse

Siden 2020 har Kommissionen ført tilsyn med udviklingen i bekæmpelsen af korruption på nationalt plan som en af de centrale søjler i den årlige rapport om retsstatssituationen. Siden 2022 har rapporterne også indeholdt henstillinger for hvert land med det formål at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at fremme igangværende eller planlagte reformer, tilskynde til en positiv udvikling og hjælpe med at kortlægge, hvor der kan være behov for forbedringer eller opfølgning på nylige ændringer eller reformer. Foranstaltninger til bekæmpelse af korruption indgår også i samarbejdet med medlemsstaterne inden for rammerne af det europæiske semester og genopretnings- og resiliensplanerne. Inden for rammerne af det europæiske semester er udfordringerne ved korruptionsbekæmpelse i forbindelse med bl.a. offentlige indkøb, integritet i den offentlige forvaltning, erhvervsmiljøet eller sundhedssektoren også blevet vurderet. De landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester har været retningsgivende for konkrete reformer og investeringer for at forbedre kapaciteten til at bekæmpe korruption i flere medlemsstater. Disse er afspejlet i konkrete milepæle i de nationale genopretnings- og resiliensplaner.

Det fremgår af forordningen om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (forordning (EU, Euratom) 2020/2092), at Kommissionen kan foreslå, at Rådet for Den Europæiske Union pålægger EU's medlemsstater budgetmæssige foranstaltninger, hvis tilsidesættelser af retsstatsprincippet – herunder korruption – kan påvirke eller i alvorlig grad risikerer at påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget eller af Unionens finansielle interesser på en tilstrækkelig direkte måde.

Korruption er også et redskab til udenlandsk indblanding i demokratiske processer, og det centrale mål for indsatsen, som nu videreudvikles i pakken om forsvar af demokrati, indgår også i Kommissionens arbejdsprogram for 2023.

Konfiskation og inddrivelse af aktiver

I direktiv 2014/42[12] fastsættes der regler om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold for effektivt at fratage kriminelle deres ulovlige aktiver. Direktivets anvendelsesområde omfatter de strafbare handlinger, der er omfattet af konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd[13], og Rådets

[11] Meddelelse af 14. april 2021 om EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2021-2025 (COM(2021) 171 final).

[12] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

[13] Konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2).

rammeafgørelse 2003/568/RIA om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor[14]. I maj 2022 fremlagde Kommissionen et forslag til et nyt direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver[15], der bygger på den tidligere lovgivning[16]. Forslaget indeholder en ny og styrket ramme for inddrivelse af aktiver for at sikre, at kriminalitet ikke betaler sig. Det vil give myndighederne bedre redskaber til at fratage organiserede kriminelle grupper de finansielle midler til at udføre yderligere kriminelle aktiviteter, herunder korruption.

Hvidvask af penge

Korruption og hvidvask af penge er uløseligt forbundet. I lighed med andre udbytteskabende forbrydelser begås korruptionsrelaterede lovovertrædelser med det formål at opnå personlig vinding. Bekæmpelse af hvidvask af penge er hjørnestenen i den bredere dagsorden for bekæmpelse af grov kriminalitet, herunder korruption, ved at fratage kriminelle deres uretmæssige udbytte og ved at retsforfølge dem, der medvirker til hvidvask af dette udbytte.

I direktiv (EU) 2018/1673 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge[17] fastsættes de grundlæggende regler for kriminalisering af hvidvask af penge, og at korruption skal være en underliggende lovovertrædelse for hvidvask af penge. I juli 2021 vedtog Kommissionen flere lovgivningsmæssige forslag med henblik på at styrke Unionens regler om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT[18]), navnlig ved at styrke de finansielle efterretningsenheders kapacitet til at opdage, analysere og formidle finansielle efterretninger vedrørende hvidvask af udbytte fra strafbart forhold. Dette er en afgørende forudsætning for effektivt at efterforske og retsforfølge korruptionsrelaterede lovovertrædelser.

Ulovlig handel med kulturgoder er en lukrativ forretning for organiseret kriminalitet. Ud over menneskehandel kan kriminelle misbruge selv lovligt erhvervede kulturgoder til hvidvask af penge og sanktionsunddragelse. Den 13. december 2022 vedtog Kommissionen EU-handlingsplanen mod handel med kulturgoder[19], som udgør en omfattende ramme for EU og medlemsstaterne med henblik på at fremme forebyggelse og opdagelse af og retsforfølgning i forbindelse med ulovlig handel med kulturgoder og relaterede forbrydelser, herunder korruption.

[14] Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

[15] Bruxelles, den 25. maj 2022, COM(2022) 245 final.

[16] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39), Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103), Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1).

[17] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018).

[18] Anti-money laundering and countering the financing of terrorism legislative package, https://finance.ec.europa.eu/publications/anti-money-laundering-and-countering-financing-terrorism-legislative-package_en.

[19] Meddelelse af 13. december 2022 om EU-handlingsplanen for bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder (COM(2021) 800 final).

Beskyttelse af whistleblowere

Direktiv (EU) 2019/1937 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten ("whistleblowerdirektivet")[20], blev vedtaget i 2019 med det formål at sikre en solid beskyttelse af whistleblowere som et middel til at styrke håndhævelsen af EU-retten på vigtige politikområder. Direktivet finder også anvendelse på indberetning af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, og beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser[21]. Nærværende direktiv bør finde anvendelse på indberetning af lovovertrædelser som omhandlet i dette forslag samt på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne lovovertrædelser. De kompetente nationale myndigheder bør også sikre, at personer, der fremlægger bevismateriale eller på anden måde samarbejder i strafferetlige efterforskninger, får den nødvendige beskyttelse, støtte og bistand i forbindelse med straffesager.

Ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret til investorer

Ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret til investorer (ordninger for "gyldne visa" og "gyldne pas") kan være med til at skjule eller lette finansiel og økonomisk kriminalitet, herunder korruption[22]. Disse ordningers manglende gennemsigtighed i forbindelse med den rolle, som formidlere spiller i disse ordninger, vækker også bekymring. Kommissionens forslag til en ny forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge[23] har til formål at indføre tilsyn med formidleres aktiviteter i forbindelse med ordninger for tildeling af opholdsret til investorer. Kommissionen mener, at ordninger for tildeling af statsborgerskab til investorer, i henhold til hvilke investorer systematisk tildeles statsborgerskab i en medlemsstat og dermed unionsborgerskab mod at foretage forudbestemte betalinger eller investeringer, og uden at de har en reel tilknytning til den udstedende medlemsstat, er i strid med EU-retten. Som følge heraf er Kommissionen af den opfattelse, at medlemsstaterne ikke må anvende sådanne ordninger[24]. Kommissionen har truffet foranstaltninger over for de medlemsstater, der opretholder sådanne ordninger, direkte på grundlag af sine beføjelser som traktaternes vogter med henblik på at bringe dem til ophør.

I Kommissionens henstilling af 28. marts 2022 opfordres medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger og forholdsregler for at imødegå de forskellige risici, der er forbundet med ordninger for tildeling af opholdsret for investorer, herunder dem, der er forbundet med korruption[25].

---

[20] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019).

[21] Artikel 10, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 49).

[22] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret til investorer i Den Europæiske Union" (COM(2019) 12 final af 23.1.2019). Den 21. marts 2023 indbragte Kommissionen en medlemsstat for Domstolen for tilsidesættelse af EU-retten på grund af dens ordning for tildeling af statsborgerskab til investorer.

[23] Forslag til forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (COM(2021) 420 final.).

[24] Den 21. marts 2023 indbragte Kommissionen en medlemsstat for Domstolen for tilsidesættelse af EU-retten på grund af dens ordning for tildeling af statsborgerskab til investorer.

[25] Kommissionens henstilling af 28.3.2022 om de skridt, der øjeblikkelig bør tages i lyset af den russiske invasion af Ukraine for så vidt angår ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret til investorer (C(2022) 2028 final).

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Direktiv (EU) 2017/1371[26] har til formål at indføre et harmoniseret system med fælles minimumsregler til bekæmpelse af svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser. Direktivet indeholder fælles definitioner af en række strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, herunder svig, hvidvask af penge, aktiv og passiv korruption og misbrug af midler.

I henhold til artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Unionen og medlemsstaterne et fælles ansvar for at bekæmpe svig og andre ulovlige aktiviteter, der påvirker Unions finansielle interesser, ved hjælp af effektive og afskrækkende foranstaltninger. Der fastsættes endvidere heri en forpligtelse til at sikre det samme beskyttelsesniveau for Unionens og de nationale finansielle interesser.

For at sikre, at medlemsstaterne har indført ækvivalente foranstaltninger til bekæmpelse af korruption, der skader Unionens og deres egne finansielle interesser, er det nødvendigt at tilpasse direktiv (EU) 2017/1371 til de standarder, der er fastsat i nærværende direktiv, for så vidt angår sanktioner, skærpende og formildende omstændigheder og forældelsesfrister.

I forbindelse med evalueringen af direktiv (EU) 2017/1371 vil Kommissionen i overensstemmelse med dets artikel 18 vurdere, i hvilket omfang der i lyset af nærværende direktiv også er behov for at opdatere rækken af lovovertrædelser, der er fastsat i nævnte direktiv.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 83, stk. 1, artikel 83, stk. 2, og artikel 82, stk. 1, litra d) i TEUF.

I artikel 83, stk. 1, i TEUF er det fastsat, at korruption er en af de strafbare handlinger, der har en særlig grænseoverskridende dimension. I henhold til denne artikel kan Europa-Parlamentet og Rådet ved direktiver, der vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, fastsætte de nødvendige minimumsregler for, hvad der skal anses for at udgøre korruption.

Der findes ingen enkel definition af korruption, da korruption findes i forskellige former, der involverer forskellige deltagere. Korruption er et endemisk fænomen, der antager mange former inden for alle samfundsområder, f.eks. bestikkelse, underslæb, handel med indflydelse, handel med oplysninger, misbrug af stilling og ulovlig berigelse[27].

Under forhandlingerne vedrørende FN's konvention mod korruption overvejede FN's parter nøje, om der skulle udarbejdes en juridisk definition af korruption. Det blev konkluderet, at ethvert forsøg på en omfattende definition uundgåeligt ville udelukke visse former for korruption. Som følge heraf nåede det internationale samfund til enighed om visse former for

[26] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

[27] "Cost of Non-Europe Report Stepping up the EU's efforts to tackle corruption EPRS", Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, Meenakshi Fernandes og Lenka Jančová, 2023, s.15.

korruption, samtidig med at hver stat frit kunne gå videre end de minimumsstandarder, der er fastsat i FN's konvention mod korruption[28].

Artikel 83, stk. 2, i TEUF er retsgrundlaget for vedtagelsen af direktiv (EU) 2017/1371, som ændres ved det foreslåede direktiv. Heri fastsættes EU's kompetence til at fastsætte minimumsregler for, hvad der udgør strafbare handlinger, samt for straffene herfor på de af EU's politikområder, der har været genstand for harmoniseringsforanstaltninger, hvis dette er nødvendigt for at sikre en effektiv gennemførelse på disse politikområder.

Artikel 82, stk. 1, litra d), udgør retsgrundlaget for foranstaltninger, der skal lette samarbejdet mellem retslige eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med straffesager og fuldbyrdelse af afgørelser såsom vedtagelse af fælles regler om straffemyndighed.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Korruption er et tværnationalt fænomen, der påvirker alle samfund og økonomier. Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på EU-plan uden hensyntagen til koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun have utilstrækkelige virkninger. I forbindelse med Unionens indsats bør der tages behørigt hensyn til arbejdet i Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (Greco), Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og De Forenede Nationers Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC). Fra 2016 til 2021 registrerede Eurojust 505 grænseoverskridende korruptionssager, og antallet steg støt i løbet af denne 5-årige periode[29], hvilket bekræfter, at korruption er et gradvist voksende grænseoverskridende fænomen i EU. En nylig undersøgelse offentliggjort af Europa-Kommissionen viste, at manglen på en sammenhængende europæisk ramme med bestemmelser om alle korruptionsrelaterede strafbare handlinger i henhold til internationale standarder er en kilde til lovgivningsmæssige og operationelle udfordringer i forbindelse med håndteringen af grænseoverskridende korruptionssager[30].

På grund af korruptionens tværnationale dimension og under hensyntagen til allerede eksisterende EU-lovgivning forventes tiltag på EU-plan at være mere effektive og have en håndgribelig merværdi i forhold til de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne hver for sig. En EU-indsats vil have en merværdi ved at sikre en yderligere indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler og være med til at sikre fælles spilleregler mellem medlemsstaterne samt koordinering og fælles standarder. Som det fremgår af analysen i de årlige rapporter om retsstatssituationen, tyder hullerne i – og den begrænsede håndhævelse af – eksisterende lovgivning sammen med behovet for samarbejde og kapacitet til at retsforfølge grænseoverskridende sager på, at der er behov for en stærkere koordinering og fastsættelse af fælles standarder i hele EU. Desuden vil de forebyggende foranstaltninger og efterforskningsredskaberne i hele EU blive mere effektive. I betragtning af korruptionssagers stadig mere grænseoverskridende karakter er der desuden behov for et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne for at sikre passende forebyggelse og retsforfølgelse. Fælles definitioner af, hvad der udgør strafbare handlinger, vil lette et sådant samarbejde. Endelig kræver bekæmpelsen af korruption en fælles indsats fra mange aktørers side. Ved således at anskue problemet med korruption bredt inden for EU i stedet for i hver enkelt medlemsstat bliver det muligt at sikre en bredere inddragelse af alle relevante interessenter.

[28] UNODC, Safeguarding against Corruption in Major Public Events Facilitator's Guide, s. 30.
[29] Eurojust, Eurojust Casework on Corruption: 2016–2021 Insights, maj 2022.
[30] Europa-Kommissionen, Gaglio, I., Guzzon, J., Bartz, K., et al., Strengthening the fight against corruption. Assessing the EU legislative and policy framework: final report for acceptance, Publikationskontoret, 2023.

Hvis der ikke skrides ind på EU-plan, vil omfanget af problemet med korruption sandsynligvis stige betydeligt i de kommende år. Dette vil have klare grænseoverskridende konsekvenser og direkte indvirkning på det indre marked, EU's finansielle interesser og den interne sikkerhed mere generelt. Korruption i en medlemsstat er af direkte interesse for andre medlemsstater på grund af dens grænseoverskridende virkninger. De retslige og de retshåndhævende myndigheder vil fortsat have vanskeligt ved at håndtere mere komplekse sager om korruption, hvilket giver lovovertræderne mulighed for gå efter EU-lande, hvor retsreglerne om bekæmpelse af korruption ikke indeholder bestemmelser om visse typer korruption, eller hvor disse er mindre effektive og omfattende. Hvis korruptionen fortsætter, vil det i sidste ende resultere i større samfundsmæssige omkostninger på grund af fortsat kriminalitet, og det kan ligeledes lette den fortsatte finansiering af terrorgrupper.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og som fastsat i artikel 5, stk. 4, i TEU er forslaget til et nyt direktiv begrænset til, hvad der er nødvendigt og hensigtsmæssigt for effektivt af forebygge og bekæmpe korruption og gennemføre internationale forpligtelser og standarder, navnlig med hensyn til kriminalisering af korruption, i overensstemmelse med FN's konvention mod korruption.

Ifølge konventionen skal dens parter træffe lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger for at gøre bestikkelse, misbrug af midler og hvidvask af penge til strafbare handlinger og overveje at træffe lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger for at gøre visse andre handlinger strafbare (misbrug af stilling, handel med indflydelse og – med forbehold af det enkelte lands forfatning og de grundlæggende principper i dets retssystem – ulovlig berigelse). I overensstemmelse med forpligtelserne i den politiske erklæring, der blev vedtaget på FN's Generalforsamlings særlige samling i 2021 mod korruption, bør Den Europæiske Union så vidt muligt gå ud over det nødvendige minimum og vedtage yderligere foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption.

Forslaget definerer, i hvilket omfang der er tale om korruptionsrelaterede lovovertrædelser med henblik på at dække al relevant adfærd og samtidig begrænse det til, hvad der er nødvendigt og rimeligt. Forslaget styrker de eksisterende internationale forpligtelser, hvor det er nødvendigt, for at forbedre det grænseoverskridende samarbejde og forhindre kriminelle i at udnytte forskellene mellem de nationale lovgivninger til deres fordel.

Virkningerne af de foreslåede foranstaltninger for medlemsstaterne med hensyn til de nødvendige ressourcer og behovet for at tilpasse de nationale rammer opvejes af fordelene ved, at medlemsstaterne i højere grad bliver i stand til at bekæmpe korruption ved hjælp af straffelovgivningen, herunder gennem et bedre grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente myndigheder i tilfælde af grænseoverskridende korruption. Der er kun fastsat bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af forebyggende foranstaltninger og anvendelse af efterforskningsredskaber i det omfang, det er nødvendigt for, at den foreslåede strafferetlige ramme kan fungere effektivt.

- **Valg af retsakt**

I overensstemmelse med artikel 83 og artikel 82, stk. 1, i TEUF kan fastlæggelse af minimumsregler for, hvad der udgør strafbare handlinger, og for sanktionerne herfor, når der er tale om grove grænseoverskridende forbrydelser, herunder korruption, kun ske ved hjælp af et direktiv vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Konventionen fra 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd, og som omfatter bestikkelse i den offentlige sektor, og rammeafgørelse 2003/568/RIA, der omfatter bestikkelse i den private sektor, har ikke været genstand for en efterfølgende evaluering.

Kommissionen har indtil videre vedtaget to rapporter om gennemførelsen af direktiv (EU) 2017/1371. Den 6. september 2021 vedtog Kommissionen den første rapport[31] af denne art, hvoraf det fremgik, at alle de medlemsstater, der er bundet af direktivet, har gennemført direktivets vigtigste bestemmelser, men at det stadig er nødvendigt at forbedre gennemførelsen af direktivet, hvad angår visse andre bestemmelser. Det bemærkes i rapporten, at nogle aspekter af definitionen af "offentligt ansat" ikke er blevet gennemført i lovgivningen i omkring halvdelen af medlemsstaterne. Ifølge rapporten kræves der et yderligere aspekt – "tilsidesættelse af forpligtelser" – i definitionen af både aktiv og passiv korruption i flere medlemsstater. Dette yderligere aspekt indsnævrer anvendelsesområdet for direktivets definitioner af korruption betydeligt.

Med hensyn til "passiv korruption" fastslog Kommissionen, at i et lille antal medlemsstater er aspektet vedrørende offentligt ansatte, der "undlader at handle i overensstemmelse med [deres] pligter" ikke omfattet af den nationale lovgivning. Med hensyn til "aktiv korruption" nævnes det i rapporten, at nogle af de aspekter af definitionen, der er fastsat i direktivet, mangler eller er ikke gennemført korrekt i nogle medlemsstater. Hvad angår misbrug af midler, fandt Kommissionen, at nogle medlemsstater har foretaget en mere snæver gennemførelse af den relevante bestemmelse eller slet ikke har gennemført den. Det anføres også i rapporten, at direktivets bestemmelser om sanktioner ikke er gennemført korrekt i en fjerdedel af medlemsstaterne. Med hensyn til forældelsesfrister konstaterede Kommissionen, at forældelsesfristen for fuldbyrdelse af en dom i nogle få medlemsstater er kortere end den, der er fastsat i direktivet[32].

I september 2022 vedtog Kommissionen den anden rapport om gennemførelsen af direktiv (EU) 2017/1371[33]. I rapporten blev der fokuseret på tre specifikke spørgsmål: i) hvor hensigtsmæssig den tærskel, der er fastsat i direktivet med hensyn til momssvig (10 mio. EUR i samlet skade), er ii) hvor effektive bestemmelserne om forældelsesfrister er og iii) hvorvidt der i direktivet effektivt tages fat på tilfælde af svig i forbindelse med offentlige indkøb. I overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i direktiv (EU) 2017/1371 var rapporten primært baseret på de oplysninger, som medlemsstaterne gav Kommissionen, herunder årlige statistikker over de strafbare handlinger, der er omhandlet i direktivet.

• Høringer af interessenter

I 2022 og 2023 konsulterede Kommissionen medlemsstaterne vedrørende deres gældende nationale bestemmelser om kriminalisering og bekæmpelse af korruption ved at anmode om ajourførte oplysninger ved hjælp af to spørgeskemaer, som beskrevet i afsnittet nedenfor.

---

[31] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2021) 536 final af 6.9.2021).

[32] Kommissionen har indtil videre indledt traktatbrudsprocedurer mod 17 medlemsstater for ukorrekt gennemførelse af direktivet.

[33] Anden rapport om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2022) 466 final af 16.9.2022).

Idéerne til et udkast til direktiv og svarene på spørgeskemaerne blev drøftet på to workshops om udveksling af erfaringer med bekæmpelse af korruption. Disse workshops fandt sted den 14. december 2022 og den 14. marts 2023 med deltagelse af eksperter fra medlemsstaterne, herunder repræsentanter for indenrigsministerier, justitsministerier, antikorruptionsagenturer, politi og retsforfølgende myndigheder. Kommissionen har også hørt de EU-agenturer og -organer, der har ansvaret for at støtte politisamarbejdet og det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), samt Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og de nationale myndigheder med ansvar for forebyggelse og bekæmpelse af korruption.

Kommissionen hørte og modtog input fra internationale organisationer, herunder UNODC, OECD og Greco. Den akademiske verden og civilsamfundet bidrog også med input, herunder Transparency International og UNCAC Coalition. På et plenarmøde den 13. marts 2023 mellem de lokale forskningskorrespondenter[34] om korruption drøftede man forskellige emner i forbindelse med forslaget.

Nærværende forslag blev også drøftet på møderne i netværket af kontaktpunkter vedrørende retsstatsprincippet den 27. januar 2023, ekspertgruppen om ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret til investorer den 1. marts 2023, EU-FIU-platformen den 15. marts 2023 og Kommissionens ekspertgruppe om EU's politik på det strafferetlige område den 27. marts 2023.

Generelt understregede medlemsstaterne og interessenterne behovet for harmonisering på området korruption og sanktioner for overordnet og effektivt at bekæmpe korruption i hele EU. En række interessenter anførte, at de forskellige definitioner ofte var til hinder for et effektivt grænseoverskridende samarbejde om retsforfølgning af korruption. En indbyrdes tilnærmelse af de respektive definitioner af korruption bør forbedre udvekslingen af oplysninger på tværs af grænserne og samarbejdet mellem de retshåndhævende myndigheder. En tilpasning af sanktionsniveauet for korruption vil også gøre håndhævelsen og afskrækkelsen mere effektiv i hele EU. En række medlemsstater gjorde gældende, at en mekanisk gennemførelse af bestemmelserne vedrørende lovovertrædelsen uretmæssig berigelse som defineret i FN's konvention mod korruption ville være i strid med uskyldsformodningen og medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner. En stor del af interessenterne foreslog, at forslaget også skulle omfatte forebyggelse af korruption og yderligere sanktioner såsom udelukkelse fra at bestride offentlige hverv eller være involveret i udbud vedrørende offentlige midler og afspejle betydningen af specialiserede korruptionsbekæmpende organer med tilstrækkelig uafhængighed og uddannet personale og tilstrækkelige ressourcer.

Der blev offentliggjort en indkaldelse af feedback i tidsrummet fra den 20. januar 2023 til den 17. februar 2023, hvor der indkom i alt 361 bidrag[35]. Svarene bekræftede, at det er af afgørende betydning at bekæmpe korruption, og at der er behov for at håndtere korruption i EU på mange niveauer, herunder i EU-institutionerne. I langt størstedelen af svarene blev der opfordret til, at der træffes yderligere foranstaltninger, men i nogle af svarene blev det understreget, at der også er behov for at sikre en korrekt gennemførelse af den nuværende

[34] De lokale forskningskorrespondenter om korruption er et netværk af eksperter på området bekæmpelse af korruption fra civilsamfundet og den akademiske verden i de enkelte medlemsstater. Netværket forvaltes og finansieres af Europa-Kommissionen i henhold til dens kontrakt HOME/2017/ISFP/CORR/0050 — Rådgivning, teknisk bistand og støtte til bekæmpelse af korruption.

[35] Indkaldelsen af feedback og bidragene kan ses her: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13674-Bek%C3%A6mpelse-af-korruption-i-EU-opdaterede-regler_da

internationale ramme og nøje overveje nye retlige eller bløde lovgivningsinitiativer. I flere bidrag blev det understreget, at der er en tæt forbindelse mellem korruption og organiseret kriminalitet. For så vidt angår en styrkelse af den nuværende ramme var de fleste respondenter enige om, at hullerne i lovgivningen skal lukkes, og at kriminalisering bør omfatte kriminel adfærd ud over den nuværende internationale lovgivningsramme med tilsvarende sanktioner. Ifølge nogle respondenter er det nødvendigt at stille tilstrækkelig kapacitet med hensyn til ressourcer, uddannelse, særlige efterforskningsteknikker og specialiseret udstyr til rådighed for de retshåndhævende myndigheder for, at de effektivt kan håndtere de komplekse forhold i forbindelse med korruptionssager. Flere respondenter opfordrede til, at der oprettes et tilsyns- og verifikationsværktøj med hjælp fra civilsamfundet.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

I overensstemmelse med det tilsagn, der blev givet i EU-strategien til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025, har Europa-Kommissionen bestilt en undersøgelse for at gennemgå EU's lovgivning om bekæmpelse af korruption. Undersøgelsen "Strengthening the fight against corruption: assessing the EU legislative and policy framework", der blev foretaget af et konsortium med EY og RAND Corporation, blev offentliggjort den 3. januar 2023[36]. I undersøgelsen blev hullerne i EU's lovgivningsmæssige ramme inden for forebyggelse og bekæmpelse af korruption analyseret, og der blev fremsat anbefalinger om mulige EU-foranstaltninger med henblik på at lukke disse huller ved at vurdere og sammenligne virkningerne af disse foranstaltninger.

Konklusionen af undersøgelsen var, at en tættere lovgivningsmæssig tilpasning mellem EU's medlemsstater, ledsaget af støtte til bløde foranstaltninger, vil have størst virkning i forbindelse med bekæmpelse af korruption. I undersøgelsen blev der specifikt opfordret til at fastsætte fælles minimumsregler for, hvad der udgør korruption, og for de dertil knyttede sanktioner sammen med fælles regler for at forbedre efterforskningen og retsforfølgningen af korruption i medlemsstaterne (f.eks. fremme af indberetning af korruption, harmonisering af tilgange til immunitet og forældelsesfrister samt hvad angår katalysatorer for korruption). Der er taget hensyn til disse konklusioner i nærværende forslag til direktiv. I undersøgelsen opfordredes der desuden til at træffe foranstaltninger, der har til formål at sikre en effektiv forebyggelse af korruption, herunder omfattende indsamling af korruptionsdata, og indførelse af særlige korruptionsbekæmpende myndigheder på både EU-plan og nationalt plan.

Kommissionen tog også andre data i betragtning, f.eks. Eurobarometerundersøgelserne fra 2022 om korruption. Kommissionen har desuden baseret sig på relevante dokumenter fra UNODC, OECD, Greco og Europa-Parlamentets Forskningstjeneste.

Som nævnt ovenfor har Kommissionen sendt et spørgeskema til medlemsstaterne for at finde ud af, hvilke strafferetlige data om bestikkelse der er tilgængelige. De fleste medlemsstater indsamler data om bestikkelsesager, men ikke alle de medlemsstater, der svarede, synes at indsamle data om domme afsagt over for juridiske personer, antallet af verserende sager og sager, der er afgjort på en anden måde end ved dom eller frifindelse. Dette tyder på, at en mere harmoniseret indsamling af data om korruptionssager ville kunne bidrage til at kortlægge og analysere tendenser i hele EU.

Kommissionen anmodede også medlemsstaterne om at fremlægge oplysninger om deres specialiserede organer, der arbejder med forebyggelse af korruption, herunder organer, der har visse repressive beføjelser (f.eks. pålæggelse af bøder). De fleste medlemsstater rapporterede,

[36] Europa-Kommissionen, Gaglio, I., Guzzon, J., Bartz, K., et al., Strengthening the fight against corruption. Assessing the EU legislative and policy framework: final report for acceptance, Publikationskontoret, 2023.

at et eller flere organer spiller en rolle inden for forebyggelse af korruption. I mange medlemsstater er der flere sådanne organer med egne beføjelser, men nogle medlemsstater har et enkelt organ med mere omfattende beføjelser. Otte medlemsstater meddelte, at de ikke har et specialiseret forebyggende organ, men snarere organer, der ud over deres øvrige opgaver, også beskæftiger sig med forebyggelse.

Kommissionen anmodede også medlemsstaterne om at fremlægge oplysninger om, hvilke beføjelser deres specialiserede organer, der beskæftiger sig med forebyggelse af korruption, har. Denne kortlægning viser, at der er stor variation i sådanne organers opgaver og beføjelser, som spænder fra beføjelser vedrørende tilsyn med erklæringer om aktiver/interesser eller gaver til håndhævelse af lobbylovgivning og "svingdørsregler". Nogle organer har også håndhævelsesbeføjelser såsom til at udstede bøder.

Medlemsstaterne blev også stillet spørgsmål om de af deres organer, der er specialiseret i bekæmpelse af korruption. Alle medlemsstater tillader almindelige politi- og anklagemyndigheder at efterforske og retsforfølge visse former for korruption, men næsten alle medlemsstater har også indført en eller anden form for specialiseret politi til at efterforske specifikke korruptionssager, f.eks. når det er grovere eller mere komplekse sager, eller sager, der vedrører en bestemt kategori af mistænkte. Med hensyn til retsforfølgelse af korruption har de fleste medlemsstater specialiserede anklagere til at behandle sådanne korruptionssager.

I et andet spørgeskema, der blev besvaret mellem den 9. januar og den 8. februar 2023, blev der fokuseret på oplysninger om korruption for at informere og vejlede Kommissionen i forbindelse med dette forslag. Medlemsstaterne blev opfordret til at dele deres nationale lovbestemmelser om disse lovovertrædelser som defineret i FN's konvention mod korruption, den maksimale fængselsstraf i forbindelse med sådanne lovovertrædelser og gældende forældelsesfrister. De typer korruption, der blev anmodet om oplysninger om, var bestikkelse i den offentlige og den private sektor, misbrug af midler blandt offentligt ansatte eller i den private sektor, handel med indflydelse, misbrug af stilling, uretmæssig berigelse og obstruktion af rettens gang. Alle medlemsstaterne undtagen Bulgarien og Danmark besvarede spørgeskemaet. Resultaterne af besvarelserne af spørgeskemaet er som følger:

Figur 1: Kriminalisering af korruption i medlemsstaterne

STRAFBARE HANDLINGER	ANTAL MEDLEMSSTATER, HVOR DEN STRAFBARE HANDLING ER OMFATTET AF NATIONAL LOVGIVNING	ANTAL MEDLEMSSTATER, HVOR DEN STRAFBARE HANDLING IKKE ER OMFATTET AF NATIONAL LOVGIVNING
Bestikkelse i den offentlige sektor	25	0
Bestikkelse i den private sektor	25	0
Underslæb, misbrug af midler eller anden omledning af formuegoder begået af en offentligt ansat	25	0
Underslæb i den private sektor	25	0
Handel med indflydelse	23	2
Misbrug af stilling	25	0

Uretmæssig berigelse	8	17
Obstruktion af rettens gang	25	0

Analysen af, hvad medlemsstaterne rapporterede, viser, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning har medtaget overtrædelser vedrørende bestikkelse i den offentlige og den private sektor, underslæb, misbrug af midler, obstruktion af rettens gang[37] og misbrug af stilling. Ikke desto mindre er der mange forskelle i definitionerne, navnlig med hensyn til underslæb eller misbrug af stilling. Det kan bestemt ikke konkluderes, at medlemsstaternes lovgivning dækker det fulde omfang af korruption som defineret i FN's konvention mod korruption[38]. Mange medlemsstater har oplyst, at de har kriminaliseret handel med indflydelse i deres nationale lovgivning, men nogle definitioner adskiller sig betydeligt fra den relevante bestemmelse i FN's konvention mod korruption, og undertiden er denne overtrædelse kun delvist omfattet. Uretmæssig berigelse er fortsat kun i begrænset omfang omfattet, idet otte medlemsstater har oplyst, at denne overtrædelse i et eller andet omfang er omfattet af deres nationale lovgivning, mens en række andre medlemsstater har oplyst, at disse aspekter er omfattet af deres lovgivning om hvidvask af penge eller konfiskation af aktiver. Forskelle i definitionen af strafbare handlinger og den manglende kriminalisering af visse former for korruptionsrelateret adfærd skaber problemer i grænseoverskridende sager og fører til kritik fra visse tilsynsorganer af, hvordan medlemsstaterne gennemfører internationale instrumenter.

Figur 2: Fængselsstraf for korruption i medlemsstaterne

Fængselsstraffens længde i medlemsstaterne	I EU – længde i år (baseret på de indkomne bidrag)	I EU – gennemsnit i år (baseret på de indkomne bidrag)	Medianen i år
Bestikkelse i den offentlige sektor	0,25-15	6,94-9,59	6-10
Bestikkelse i den private sektor	0,25-12	5,74-6,43	5-6
Underslæb, misbrug af midler eller anden omledning af formuegoder begået af en offentligt ansat	0,25-15	6,15-8,34	6-10
Underslæb i den private sektor	0,25-20	5,57-8,08	5-8
Handel med indflydelse	0,25-10	4,87-5,53	5
Misbrug af stilling	1-20	5,92-6,56	4-5
Uretmæssig berigelse	0,5-15	5,38-7,19	3,5-6
Obstruktion af rettens gang	1–livstid	5,58-8,67	4,5-6

Ved fastsættelsen af minimumsniveauet for maksimumsstraffen for de strafbare handlinger i dette forslag tog Kommissionen hensyn til overtrædelsernes art, de sanktionsniveauer, der er fastsat i medlemsstaterne (se figur 2), og de niveauer, der er fastsat i andre EU-instrumenter på det materielle strafferetlige område. De sanktioner, der foreslås i dette direktiv, går ikke ud over det gennemsnitlige niveau for de maksimale straffe for disse overtrædelser i

[37] Medlemsstaterne har tendens til at kriminalisere uretmæssig berigelse som en generel lovovertrædelse og ikke begrænset til korruptionssager, som det er tilfældet i FN's konvention mod korruption.

[38] Der foreligger rapporter med analyser af de fleste medlemsstaters gennemførelse af FN's konvention mod korruption, men disse er ikke særlig nye.

medlemsstaterne. F.eks. varierer den gennemsnitlige sanktion for bestikkelse i den offentlige sektor fra ca. 7 til 9,5 år, mens den for bestikkelse i den private sektor varierer fra ca. 5,5 til 6 år. Samtidig er der også betydelige forskelle i medlemsstaternes lovgivning. For eksempel varierer maksimumsstraffen for misbrug af midler fra 3 måneder i Spanien til 15 år i Grækenland[39]. Fastsættelsen af minimumsniveauet for maksimumsstraffen på EU-plan vil derfor lette det internationale politisamarbejde og retlige samarbejde og øge den afskrækkende virkning.

Figur 3: Forældelsesfrist for korruption i medlemsstaterne

Forældelsesfrister i medlemsstaterne	EU – længde i år (på grundlag af de indkomne bidrag)	EU – gennemsnit i år (på grundlag af de indkomne bidrag)	Medianen i år
Bestikkelse i den offentlige sektor	3-25	10,76-14,28	10-12
Bestikkelse i den private sektor	3-25	10,26-11,70	10
Underslæb, misbrug af midler eller anden omledning af formuegoder begået af en offentligt ansat	3-25	10,50-13,20	10-12
Underslæb i den private sektor	3-25	9,42-12,19	10
Handel med indflydelse	2-25	9,00-10,82	8-10
Misbrug af stilling	5-25	10,48-11,63	9-10
Uretmæssig berigelse	5-20	10,13-11,38	10-11
Obstruktion af rettens gang	3-25	9,25-12,70	10

Kommissionen tog i nærværende forslag udgangspunkt i medlemsstaternes svar vedrørende forældelsesfrister for korruption i national lovgivning. For bestikkelse i den offentlige sektor ligger gennemsnittet på mellem 11 og 14 år. For bestikkelse i den private sektor ligger gennemsnittet på mellem 10 og 11,5 år. Samtidig er der også betydelige forskelle i medlemsstaternes lovgivning. For bestikkelse i den offentlige og den private sektor varierer minimums- og maksimumsforældelsesfristerne fra 3 år i medlemsstater som Tjekkiet og Litauen til 25 år i Polen.

I de årlige rapporter om retsstatssituationen blev det bemærket, at operationelle mangler i alvorlig grad kan hindre efterforskning og retsforfølgning af korruptionssager og gøre bekæmpelsen af korruption mindre effektiv. Eksempler herpå er bl.a. alt for besværlige eller uklare bestemmelser om ophævelse af immunitet og korte forældelsesfrister, som kan forhindre, at komplekse sager afsluttes, navnlig hvis de kombineres med andre faktorer, der bidrager til langvarige retssager. Sådanne hindringer kan være særligt skadelige for komplekse korruptionssager på højt niveau og indebære en risiko for straffrihed, og for at bestræbelserne på at bekæmpe korruption ikke får afskrækkende virkning.

- **Konsekvensanalyse**

Da dette forslag til direktiv hovedsagelig omfatter internationale forpligtelser og standarder, hvilket kun giver ringe spillerum for alternative tiltag, fremlægges dette forslag undtagelsesvis uden en ledsagende konsekvensanalyse. Desuden forventes initiativet ikke at have væsentlige økonomiske, miljømæssige eller sociale virkninger og omkostninger eller

[39] For denne overtrædelse ligger den gennemsnitlige maksimumsstraf på mellem 5 og 7,5 år.

virkninger, der medfører betydelige udgifter. Samtidig bør det gavne økonomien og samfundet som helhed.

Dette forslag er imidlertid baseret på dokumentation indsamlet gennem de eksterne undersøgelser og vurderinger, der er beskrevet i det tidligere afsnit, og en række høringer af interessenter.

En række forskellige tilgange blev overvejet på grundlag af den foreliggende dokumentation:

1. Ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan eller på nationalt plan, herunder retningslinjer, udveksling af bedste praksis, uddannelse og udarbejdelse af sammenligningstabeller vedrørende korruptionsrelaterede lovovertrædelser.
2. Et forslag til gennemførelse af bestemmelserne i FN's konvention mod korruption.
3. Et forslag, der gennemfører bestemmelserne i FN's konvention mod korruption, samtidig med at det går videre end de internationale forpligtelser på visse områder ved at indføre minimumsniveauer for de maksimale sanktioner, lette retsforfølgningen og øge bevidstheden om etik og integritet blandt offentligt ansatte.
4. Et forslag, der fastsætter de forskellige betingelser og elementer for alle mulige korruptionsrelaterede lovovertrædelser og krav til forebyggende foranstaltninger såsom regler om lobbyvirksomhed og interessekonflikter.

På baggrund af den indsamlede dokumentation og de ovenfor beskrevne tidligere vurderinger har Kommissionen valgt en tilgang (løsning 3 ovenfor), hvor der foreslås en minimumsharmonisering i overensstemmelse med bestemmelserne i FN's konvention mod korruption, samtidig med at den anlægger en mere ambitiøs tilgang og går videre end de internationale forpligtelser på de områder, hvor en indsats har påviselige fordele, i form af grænseoverskridende samarbejde, samtidig med at nationale traditioner og retspraksis respekteres, og der sikres overensstemmelse med EU-retten.

Det lovgivningsmæssige forslag forventes at yde et positivt bidrag til forebyggelse og opdagelse af og reaktion på korruption, navnlig ved indbyrdes tilnærmelse af definitionerne af, hvad der udgør strafbare handlinger, og tilpasning af de strafferetlige sanktioner. At træffe foranstaltninger til forebyggelse af korruption, samtidig med at lovovertræderne retsforfølges, og at mindske omfanget af det kriminelle fænomen korruption forventes at reducere de økonomiske og sociale omkostninger og have en positiv indvirkning på økonomien. At sikre, at der er fastsat bestemmelser om straffe, der virker afskrækkende for lovovertrædere, vil sandsynligvis øge det samlede sikkerhedsniveau og optrævle organiserede kriminelle gruppers aktiviteter. Øget harmonisering på dette område vil i princippet gøre det muligt for EU yderligere at tilpasse sig de internationale standarder for korruption og mindske den administrative byrde i tilfælde af grænseoverskridende samarbejde mellem retshåndhævende og retslige myndigheder.

- **Målrettet regulering og forenkling**

For første gang på EU-plan samles korruption i den offentlige og den private sektor i én retsakt. Forslaget tager sigte på at indføre internationale forpligtelser og standarder i EU-lovgivningen og at ajourføre lovgivningen, således at det ved hjælp af den er muligt at reagere hensigtsmæssigt på det grænseoverskridende fænomen korruption. Dette vil hjælpe medlemsstaterne, når de skal gennemføre og anvende de pågældende bestemmelser.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen bygger på de værdier, der er forankret i artikel 2 i TEU, og anerkender de rettigheder, friheder og principper, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i TEU. Korruption svækker de demokratiske institutioner og EU's værdier, herunder beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Dette forslag til bekæmpelse af korruption bidrager positivt til beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder såsom retten til en retfærdig rettergang og ytringsfriheden.

Bekæmpelse af korruption og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder er komplementære og ikke modstridende mål. De grundlæggende rettigheder skal respekteres fuldt ud ved fastsættelse, implementering og anvendelse af kriminaliseringsforanstaltninger. Enhver begrænsning af udøvelsen af de grundlæggende rettigheder og friheder er underlagt betingelserne i artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, dvs. at den skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet med hensyn til respekten for den legitime målsætning om reelt at nå de mål af almen interesse, som Unionen har anerkendt, eller behovet for at beskytte andres rettigheder og friheder, og den skal være fastsat ved lov og respektere essensen i disse rettigheder og friheder.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til en række grundlæggende rettigheder og friheder, der er forankret i chartret om grundlæggende rettigheder. Rettigheder, der er særligt relevante i forhold til de foreslåede foranstaltninger, omfatter, men er ikke begrænset til, retten til frihed og sikkerhed, beskyttelsen af personoplysninger, erhvervsfriheden og retten til at arbejde, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, retten til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt princippet om, at en person ikke kan retsforfølges eller straffes to gange for samme lovovertrædelse ("ne bis in idem").

Alle de foranstaltninger, der vedtages af Unionen og dens medlemsstater vedrørende kriminalisering af korruption som omhandlet i dette direktiv, samt fastsættelsen af strafferetlige eller ikkestrafferetlige sanktioner herfor skal være underlagt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, princippet om uskyldsformodning og retten til et forsvar og bør udelukke enhver form for vilkårlighed.

Forslaget overholder princippet om, at der i lovgivningen skal fastsættes bestemmelser om, hvad der udgør strafbare handlinger, og straffene herfor, og at de skal stå i rimeligt forhold til hinanden. De grundlæggende rettigheder i almindelighed og proportionalitetsprincippet er overholdt ved at begrænse anvendelsesområdet for overtrædelserne til, hvad der er strengt nødvendigt for at sikre en effektiv retsforfølgning af handlinger, der udgør en særlig trussel mod samfundenes stabilitet og sikkerhed. I forslaget tages der også hensyn til proportionalitetsprincippet, idet der fastsættes bestemmelser om forpligtelser vedrørende skærpende og formildende omstændigheder.

Ved direktivet indføres minimumsregler for sanktionsniveauet i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet (jf. navnlig direktivets artikel 11, stk. 1, og artikel 13, stk. 1) under hensyntagen til overtrædelsens art. Desuden skal der tages hensyn til de administrative sanktioner, der pålægges, når en person idømmes straf for en strafbar handling som omhandlet i direktivet (betragtning13). I direktivet understreges det også, at medlemsstaterne for at sikre en effektiv og gennemsigtig efterforskning og retsforfølgning af korruption bør indføre procedurer for suspension eller midlertidig omplacering af en offentligt ansat, der er tiltalt for en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv. I sådanne tilfælde bør de tage hensyn til princippet om uskyldsformodning og behovet for at respektere retten til effektive retsmidler (betragtning 19).

Ved anvendelsen af de efterforskningsredskaber, som direktivet har til formål at sikre, skal de grundlæggende rettigheder såsom retten til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47) og uskyldsformodningen og retten til et forsvar (artikel 48) respekteres. Brugen af sådanne midler i overensstemmelse med national ret bør være målrettet og ske under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og karakteren og grovheden af de strafbare handlinger, der efterforskes, og bør respektere retten til beskyttelse af personoplysninger. Ved anvendelsen af direktivet skal medlemsstaterne desuden overholde deres forpligtelser i henhold til EU-retten med hensyn til mistænktes eller tiltaltes processuelle rettigheder i straffesager.

De oplysninger, som medlemsstaterne indsamler med henblik på dette direktiv, er statistiske og omfatter ikke personoplysninger. Artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder ("beskyttelse af personoplysninger") berøres derfor ikke af medlemsstaternes forpligtelse til at indsamle og offentliggøre oplysninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen umiddelbare virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen fører tilsyn med gennemførelsen af direktivet på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne fremlægger om de foranstaltninger, der er truffet for at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet. Kommissionen forelægger to år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterkomme dette direktiv.

Fire år efter fristen for gennemførelse af dette direktiv forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af dette direktivs merværdi med hensyn til bekæmpelse af korruption, herunder indvirkningen på de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne. Kommissionen træffer om nødvendigt afgørelse om hensigtsmæssige opfølgende skridt på grundlag af denne evaluering.

- **Forklarende dokumenter**

Der vurderes ikke at være behov for forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1: Genstand og anvendelsesområde – Ved denne bestemmelse fastsættes formålet med og anvendelsesområdet for forslaget til direktiv, og der fastsættes navnlig minimumsregler for, hvad der udgør strafbare handlinger, og for straffene herfor i forbindelse med korruption samt foranstaltninger for bedre at forebygge og bekæmpe korruption.

Artikel 2: Definitioner – I denne bestemmelse fastsættes definitioner af "formuegoder" (i relation til korruption som en strafbar handling, jf. artikel 7-13) i overensstemmelse med EU-retten[40] og "juridiske personer" (i relation til forpligtelsen til at fastsætte bestemmelserne om

[40] Artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask at penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22) og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod

juridiske personers ansvar, jf. artikel 16). Begrebet "offentligt ansat" er baseret på definitionerne i konventionen af 1997 og direktiv (EU) 2017/1371, samtidig med at det udtrykkeligt anføres, at det også dækker personer, der arbejder i tredjelande og internationale organisationer, herunder Den Europæiske Unions institutioner, og ved nationale og internationale domstole. I direktivet anvendes der en enkelt definition af "offentligt ansat", som finder anvendelse på alle de former for korruption, der er fastsat bestemmelser om heri. Begrebet "højtstående offentligt ansat" defineres i forbindelse med skærpende omstændigheder (artikel 18 og 28), forebyggende foranstaltninger (artikel 23) og dataindsamling (artikel 25).

Artikel 3: Forebyggelse af korruption – Denne bestemmelse har til formål at understrege behovet for at bekæmpe korruption ud fra et forebyggende perspektiv. Den sigter mod at anvende aktiviteter til at øge bevidstheden om bekæmpelse af korruption gennem uddannelses- og forskningsprogrammer, der inddrager civilsamfundet og ikkestatslige organisationer. For på korrekt vis at etablere et sådant forebyggende system er der behov for en passende risikovurderingsproces med henblik på at kortlægge og håndtere mangler og de sektorer, der er mest udsat for korruption. Som anført i den meddelelse, der ledsager dette forslag, vil Kommissionen med hjælp fra EU-netværket til bekæmpelse af korruption og i tæt samråd med medlemsstaterne inden 2024 kortlægge fælles højrisikoområder. Resultaterne vil danne grundlag for den nationale risikovurdering, der kræves af medlemsstaterne i henhold til dette forslag.

Artikel 4: Specialiserede organer – I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne indføre eller have indført organer i deres nationale retsorden, der er specialiseret i forebyggelse og bekæmpelse af korruption. Sådanne organer skal være uafhængige, have tilstrækkelige menneskelige, finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer og have de nødvendige beføjelser til at udføre deres opgaver. De skal være kendt af offentligheden og udøve deres funktioner med gennemsigtighed, integritet og ansvarlighed.

Artikel 5: Ressourcer – Denne bestemmelse har til formål at sikre, at de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for at opdage, efterforske, retsforfølge eller pådømme sager om strafbare handlinger i henhold til direktivet, til stadighed råder over de nødvendige menneskelige, finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer til effektivt at udføre deres opgaver.

Artikel 6: Uddannelse – Ved denne bestemmelse forpligtes medlemsstaterne til at tilbyde deres kompetente myndigheder og disses personale specialiseret uddannelse i bekæmpelse af korruption og at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer hertil. Den indeholder også bestemmelser om forpligtelser vedrørende relevant uddannelse til offentligt ansatte.

Artikel 7 og 8: Bestikkelse – I disse bestemmelser defineres bestikkelse i den offentlige og den private sektor, og det fastsættes, at en sådan adfærd skal straffes som en strafbar handling, når den begås forsætligt. Definitionen af strafbare handlinger omfatter både aktiv og passiv bestikkelse.

Artikel 9: Misbrug af midler – I denne bestemmelse defineres misbrug af midler i den offentlige og den private sektor, og det fastsættes, at en sådan adfærd skal straffes som en strafbar handling, når den begås forsætligt.

---

anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 85).

Artikel 10: Handel med indflydelse – I denne bestemmelse defineres handel med indflydelse i den offentlige og den private sektor, og det fastsættes, at en sådan adfærd skal straffes som en strafbar handling, når den begås forsætligt. Det præciseres også i bestemmelsen, at handel med indflydelse er strafbart, uanset om der udøves indflydelse eller ej, eller uanset om den formodede udøvelse heraf fører til resultater eller ej.

Artikel 11: Misbrug af stilling – I denne bestemmelse defineres misbrug af stilling i den offentlige og den private sektor, og det fastsættes, at en sådan adfærd skal straffes som en strafbar handling, når den begås forsætligt.

Artikel 12: Obstruktion af rettens gang – I denne bestemmelse defineres det, hvad der forstås ved obstruktion af rettens gang, og det fastsættes, at en sådan adfærd skal kunne straffes som en strafbar handling, når den begås forsætligt og i forbindelse med en retssag vedrørende en strafbar handling som defineret i dette direktiv.

Artikel 13: Berigelse ved korruption – I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge[41] fastsættes der grundlæggende regler for kriminalisering af hvidvask af penge, og at korruption bør betragtes som en underliggende forbrydelse for hvidvask af penge. Det pågældende direktiv indeholder imidlertid ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til at kriminalisere erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, der stammer fra korruption, hvis en person var involveret i den strafbare handling, som formuegoderne hidrører fra (det er det, der kaldes "hvidvask af egne penge"). I dette forslag til direktiv indføres der et sådant målrettet krav, hvorved "berigelse som følge af korruption" bliver en strafbar handling. I forbindelse med denne strafbare handling skal anklagemyndigheden kun bevise, at der er en forbindelse mellem formuegoderne og involveringen i korruption, ligesom den skal bevise, at korruptionen er en underliggende forbrydelse med henblik på hvidvask af penge.

Artikel 14: Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg – Denne bestemmelse finder anvendelse på alle ovennævnte strafbare handlinger og kræver, at medlemsstaterne kriminaliserer forskellige former for medvirken og anstiftelse, tilskyndelse og forsøg i forbindelse med mange af de nævnte strafbare handlinger.

Medvirken og tilskyndelse til korruption kan omfatte mange forskellige handlinger lige fra formidling eller ydelse af rådgivning til bistand i forbindelse med udførelsen af disse handlinger. For at sikre en effektiv afskrækkende virkning er det derudover nødvendigt at kriminalisere tilskyndelse og gøre det strafbart at tilskynde andre til at udføre de strafbare handlinger, der er fastsat i forslaget til direktiv. Eftersom definitionen af visse former for korruption såsom bestikkelse omfatter handlinger, der kan betragtes som forberedende og ikke kræver, at lovovertræderen har opnået en reel fordel, kræves det ikke i dette direktiv, at medlemsstaterne kriminaliserer disse personers forsøg.

Artikel 15: Sanktioner og foranstaltninger over for fysiske personer – Denne bestemmelse finder anvendelse på alle strafbare handlinger og kræver, at medlemsstaterne anvender sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning

Derudover fastsættes minimumsniveauet for maksimumsstraffen. I rammeafgørelse 2003/568/RIA er der allerede fastsat en minimumstærskel for maksimumstraffen på mellem et

[41] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

og tre år for bestikkelse i den private sektor. Det fremgår af konventionen af 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, at bestikkelse af offentligt ansatte, i det mindste i grove tilfælde, skal medføre frihedsstraffe, hvilket kan føre til udlevering.

I dette forslag fastsættes den maksimale minimumsstraf til mellem fire og seks år afhængigt af overtrædelsens grovhed, hvilket er en skærpelse set i forhold til ovennævnte sanktioner på EU-plan for bestikkelse. Som forklaret ovenfor analyserede Kommissionen medlemsstaternes lovgivning som forberedelse til denne lovgivning.

Rammeafgørelse 2003/568/JHA giver allerede mulighed for, at en person, der er dømt for korruption, midlertidigt kan få forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed. I dette direktiv fastsættes en række yderligere sanktioner, som de kompetente myndigheder bør kunne pålægge personer, der er dømt for korruption.

Artikel 16: Juridiske personers ansvar – Denne bestemmelse finder anvendelse på alle strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv, og der kræves heri, at medlemsstaterne skal sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige, men udelukker samtidig, at det sker som alternativ til fysiske personers ansvar. Bestemmelsen er i overensstemmelse med artikel 10 i Warszawakonventionen.

Denne bestemmelse følger en standardformulering, som findes i andre EU-forskrifter, og den forpligter medlemsstaterne til at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv og begået til deres fordel af en person med en ledelsesmæssig stilling inden for den juridiske person eller af andre personer under den juridiske persons kontrol eller tilsyn. Det kræves ikke, at et sådant ansvar udelukkende skal være strafferetligt.

Artikel 17: Sanktioner over for juridiske personer – Denne bestemmelse finder anvendelse på sanktioner over for juridiske personer. Der opstilles heri en liste over sanktioner og foranstaltninger, som ikke nødvendigvis er af strafferetlig karakter, såsom midlertidig eller permanent udelukkelse fra offentlige udbud.

Artikel 18: Skærpende og formildende omstændigheder – Denne bestemmelse indeholder for det første en liste over omstændigheder, der skal betragtes som skærpende omstændigheder, for at gøre det muligt for domstolene at tage hensyn til den bredere samfundsmæssige skade, som f.eks. organiserede grupper eller personer, der beklæder stillinger med offentligt ansvar, har forårsaget. Den indeholder også en liste over omstændigheder, der skal betragtes som formildende omstændigheder, f.eks. sager, hvor lovovertrædere giver oplysninger eller samarbejder med myndighederne.

Artikel 19: Immunitet eller privilegier hvad angår efterforskning og retsforfølgning af korruption — Denne bestemmelse finder anvendelse på alle ovennævnte strafbare handlinger, og den pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at sikre, at immunitet eller privilegier, hvad angår efterforskning og retsforfølgning, som indrømmes i henhold til national ret for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, kan ophæves gennem en effektiv og gennemsigtig proces, der på forhånd er fastlagt ved lov, og som afsluttes inden for en rimelig tidsramme.

Artikel 20: Kompetence – Denne bestemmelse finder anvendelse på alle de strafbare handlinger, der er fastsat bestemmelser om i dette direktiv, og kræver, at de retslige myndigheder har kompetence til at indlede efterforskning og retsforfølge lovovertræderne til de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv.

Artikel 21: Forældelsesfrister for strafbare handlinger – I denne artikel fastsættes der bestemmelser om forældelsesfrister for at give de kompetente myndigheder mulighed for at efterforske, retsforfølge og pådømme de strafbare handlinger, der er omfattet af dette forslag, samt fuldbyrde relevante sanktioner i en tilstrækkelig lang periode. I dette forslag fastsættes der bestemmelser om en minimumslængde af forældelsesfristen på mellem otte og femten år afhængigt af, hvor grov overtrædelsen er.

Artikel 22: Beskyttelse af personer, der indberetter lovovertrædelser eller yder bistand i forbindelse med efterforskningen — I direktiv (EU) 2019/1937 fastsættes der regler og procedurer til beskyttelse af personer, der indberetter oplysninger, som de har erhvervet i en arbejdsrelateret sammenhæng om overtrædelser af EU-retten på centrale politikområder. Whistleblowere kan give værdifulde oplysninger til de kompetente myndigheder og sætte dem i stand til effektivt at forebygge, opdage og retsforfølge korruption. Når whistleblowere indberetter de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, kræves det i henhold til denne bestemmelse, at direktiv (EU) 2019/1937 anvendes. I denne artikel fastsættes det også, at de kompetente nationale myndigheder skal sikre, at de personer, der bistår med efterforskningen, får den nødvendige beskyttelse, støtte og bistand i forbindelse med straffesager.

Artikel 23: Efterforskningsredskaber – Denne bestemmelse har til formål at sikre, at de efterforskningsredskaber, som er fastsat i national ret, og som anvendes i forbindelse med organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet, også kan anvendes i forbindelse med hvidvask af penge.

Artikel 24: Samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen, Europol, Eurojust, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Den Europæiske Anklagemyndighed – Denne bestemmelse omhandler samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder, Europol, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen om bekæmpelse af korruption. Dette omfatter ydelse af teknisk og operationel bistand fra Europol, Eurojust, OLAF, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen.

Artikel 25: Kommissionens støtte til medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder – I denne bestemmelse fastsættes det, hvordan Kommissionen vil bistå medlemsstaterne og de kompetente myndigheder med at opfylde deres forpligtelser i efter dette direktiv. Som bebudet i den ledsagende meddelelse vil Kommissionen oprette et EU-netværk til bekæmpelse af korruption, som skal rationalisere og støtte eksisterende netværk og maksimere udvekslingen af bedste praksis mellem nationale myndigheder og agenturer, civilsamfundet og uafhængige eksperter.

Artikel 26: Dataindsamling og statistik – I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne indsamle statistiske data for at føre tilsyn med effektiviteten af deres systemer til bekæmpelse af korruption. Bestemmelsen indeholder en ikkeudtømmende liste over de statistiske data, som medlemsstaterne bør indsamle, og forpligter dem til at offentliggøre sådanne data hvert år.

Artikel 27: Erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater – Denne bestemmelse erstatter de nuværende bestemmelser om kriminalisering af bestikkelse i forhold til de medlemsstater, der deltager i dette direktiv.

Artikel 28: Ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 – Ved denne bestemmelse ændres direktiv (EU) 2017/1371 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod

Den Europæiske Unions finansielle interesser. Som følge heraf er de standarder, der er fastsat i direktiv (EU) 2017/1371 for bekæmpelse af korruption, der skader Unionens finansielle interesser, navnlig med hensyn til sanktioner over for fysiske og juridiske personer, skærpende og formildende omstændigheder og forældelsesfrister, i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 29: Gennemførelse – Kommissionen vil aflægge rapport om gennemførelsen af dette direktiv 24 måneder efter udløbet af fristen for gennemførelse, hvilket er 18 måneder efter vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 30: Evaluering og rapportering – I denne bestemmelse fastsættes det, at medlemsstaterne fra 12 måneder efter fristen for gennemførelsen af dette direktiv hvert andet år aflægger rapport om, hvordan de gennemfører artikel 3-6, og at Kommissionen også vil vedtage en evalueringsrapport.

2023/0135 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om bekæmpelse af korruption, om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 83, stk. 1 og 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Korruption udgør fortsat et betydeligt problem på EU-plan og truer stabiliteten og sikkerheden i samfundene, bl.a. ved at fremme organiseret og anden grov kriminalitet. Korruption svækker de demokratiske institutioner og de universelle værdier, som Unionen bygger på, navnlig retsstatsprincippet, demokrati, ligestilling og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Den bringer udviklingen, velstanden og bæredygtigheden og inklusiviteten i vores økonomier i fare. For effektivt at forebygge og bekæmpe korruption er der behov for en omfattende og tværfaglig tilgang. Formålet med dette direktiv er at bekæmpe korruption ved hjælp af straffelovgivningen og dermed muliggøre et bedre grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente myndigheder.

(2) I Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA[42] fastsættes der krav om at gøre korruption i den private sektor strafbar. Konventionen, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater[43] vedrører visse former for korruption, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i medlemsstaterne generelt. Disse retsforskrifter er imidlertid ikke tilstrækkeligt omfattende, og den nuværende kriminalisering af korruption varierer fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket er til hinder for en sammenhængende og effektiv reaktion i hele Unionen. Derudover er der opstået huller i retshåndhævelsen på nationalt plan og hindringer for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater. Dette direktiv har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i disse retsforskrifter. Da de ændringer, der

[42] Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 2003).

[43] Konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2).

skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør begge retsforskrifter af klarhedshensyn erstattes som helhed for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.

(3) Den eksisterende retlige ramme bør ajourføres og styrkes for at fremme en effektiv bekæmpelse af korruption i hele Unionen. Formålet med dette direktiv er at gøre korruptionsrelaterede lovovertrædelser strafbare, når de begås med forsæt. Forsæt og viden kan udledes af objektive og faktuelle omstændigheder. Da der i dette direktiv fastsættes minimumsregler, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde en strengere straffelovgivning for korruptionsrelaterede lovovertrædelser.

(4) Korruption er et tværnationalt fænomen, der påvirker alle samfund og økonomier. Når der vedtages foranstaltninger på nationalt plan eller EU-plan, bør denne internationale dimension anerkendes. I forbindelse med Unionens indsats bør der tages hensyn til arbejdet i Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (Greco), Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og De Forenede Nationers Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC).

(5) For at udrydde korruption er der behov for både forebyggende og repressive mekanismer. Medlemsstaterne opfordres til at træffe en lang række forebyggende, lovgivningsmæssige og samarbejdsbaserede foranstaltninger som led i bekæmpelsen af korruption. Korruption er først og fremmest en forbrydelse, og specifikke korruptionsrelaterede handlinger er defineret i national og international ret, men manglende integritet, ukendte interessekonflikter eller grove overtrædelser af etiske regler kan blive korruptionsrelaterede aktiviteter, hvis der ikke gøres noget. Forebyggelse af korruption mindsker behovet for strafferetlig forfølgelse og har mere generelle fordele med hensyn til at fremme offentlighedens tillid og sikre offentligt ansattes korrekte adfærd. Effektive tilgange til bekæmpelse af korruption bygger ofte på foranstaltninger til at skabe øget gennemsigtighed, bedre etik og større integritet samt ved at regulere på områder som interessekonflikter, lobbyvirksomhed og svingdørssituationer. Offentlige organer bør stræbe efter de højeste standarder for integritet, gennemsigtighed og uafhængighed som en vigtig del af bekæmpelsen af korruption mere bredt.

(6) Medlemsstaterne bør have organer eller enheder, der er specialiseret i bekæmpelse og specialiseret i forebyggelse af korruption. Medlemsstaterne kan beslutte at overdrage en kombination af forebyggende og retshåndhævende funktioner til et organ. For at sikre, at disse organer fungerer effektivt, bør de opfylde en række betingelser, herunder have den uafhængighed, de ressourcer og de beføjelser, der er nødvendige for at sikre en korrekt forvaltning af deres opgaver.

(7) EU er part i De Forenede Nationers konvention mod korruption, som er det mest omfattende internationale retlige instrument til bekæmpelse af korruption, og som kombinerer en lang række foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption. Ifølge konventionen skal parterne i konventionen træffe lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger for at fastslå, at der er begået strafbare handlinger i form af bestikkelse, misbrug af midler og hvidvask af penge og overveje at træffe lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger for at gøre andre handlinger strafbare (f.eks. misbrug af stilling, handel med indflydelse og uberettiget berigelse). I overensstemmelse med forpligtelserne i den politiske erklæring mod korruption, der blev vedtaget på FN's Generalforsamlings særlige samling i 2021, bør Den Europæiske Union så vidt muligt gå ud over minimumskravene i FN's konvention mod korruption og vedtage yderligere foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption.

Dette direktiv bygger på observationer og bedste praksis fra mekanismen til gennemgang af gennemførelsen af FN's konvention mod korruption.

(8) Under hensyntagen til udviklingen i farerne for korruption og Unionens og medlemsstaternes retlige forpligtelser efter folkeretten samt udviklingen af nationale retlige rammer bør der ske en yderligere indbyrdes tilnærmelse af definitionen af korruption i alle medlemsstaterne, så den dækker korruptionsrelateret adfærd mere bredt.

(9) For at undgå straffrihed for korruption i den offentlige sektor skal anvendelsesområdet være klart defineret. For det første bør begrebet offentligt ansat også omfatte personer, der arbejder i internationale organisationer, herunder Den Europæiske Unions institutioner, agenturer og organer og internationale domstole. Det bør bl.a. omfatte personer, der fungerer som medlemmer af kollegiale organer med ansvar for at træffe afgørelse om en tiltalts skyld i forbindelse med en retssag, samt personer, der i henhold til en voldgiftsaftale skal træffe en juridisk bindende afgørelse i tvister, der indbringes af parterne i voldgiftsaftalen. For det andet udøver mange enheder eller personer i dag offentlige funktioner uden at bestride et formelt hverv. Begrebet offentligt ansat defineres derfor således, at det omfatter alle relevante offentligt ansatte, uanset om de er udnævnt, valgt eller ansat på grundlag af en kontrakt, og som udøver et formelt administrativt eller retsligt hverv, samt alle personer, der præsterer en tjenesteydelse, og som har en offentlig myndigheds beføjelser, eller som er underlagt offentlige myndigheders kontrol eller tilsyn i forbindelse med udførelsen af en sådan tjeneste, selv om de ikke varetager et formelt hverv. I dette direktiv bør definitionen omfatte personer, der arbejder i statsejede og statskontrollerede virksomheder samt i kapitalforvaltningsfonde og privatejede virksomheder, der udfører offentlige serviceopgaver, og de juridiske personer, der oprettes eller helt eller delvist ejes af dem. Enhver person, der beklæder et lovgivende hverv, bør behandles som en offentligt ansat i forbindelse med dette direktiv.

(10) Det er nødvendigt at styrke de retlige rammer for bekæmpelse af bestikkelse og give de retshåndhævende myndigheder og anklagemyndigheden de nødvendige redskaber. I forbindelse med bestikkelse af offentligt ansatte skal der sondres mellem to former. Der er tale om aktiv bestikkelse, når en person lover, tilbyder eller giver en fordel af enhver art for at påvirke en offentligt ansat. Der er tale om passiv bestikkelse, når den offentligt ansatte anmoder om eller modtager en sådan fordel med henblik på at handle eller undlade at handle på en bestemt måde. Dette direktiv bør også fastsætte minimumsregler for bestikkelse og andre former for korruption i den private sektor, hvor de umiddelbare ofre omfatter virksomheder, der rammes på urimelig vis, og hvor den frie konkurrence mindskes af al bestikkelse, der tilbydes eller accepteres.

(11) For at sikre, at offentligt ansatte ikke forsætligt anvender midler til andre formål end det, de var bestemt til, er det nødvendigt at fastsætte regler vedrørende offentligt ansattes misbrug af midler, som de har fået overdraget at forvalte. For at anlægge en samlet tilgang til bekæmpelse af korruption bør dette direktiv også omfatte misbrug af midler i den private sektor. Misbrug af midler bør medføre en fordel for den offentligt ansatte eller en tredjemand, for at det er strafbart.

(12) Handel med indflydelse som følge af korruptionsrelateret adfærd fra personer, der befinder sig eller hævder at befinde sig i nærheden af magten, og som forsøger at udveksle løfter om at øve indflydelse på beslutningsprocesserne til gengæld for utilbørlige fordele, bør også defineres som en strafbar handling. Gerningsindholdet i den strafbare handling bør være, at anstifteren giver eller lover at give udøveren af

indflydelse en utilbørlig fordel for at udøve ulovlig indflydelse på et resultat eller en proces, der er genstand for beslutningstagning. Når denne adfærd begås forsætligt, bør den betragtes som en strafbar handling, uanset om der blev udøvet indflydelse eller ej, og uanset om den påståede indflydelse fører til det tilsigtede resultat. Denne strafbare handling bør ikke omfatte lovlig udøvelse af anerkendte former for interesserepræsentation med henblik på på lovlig vis at påvirke den offentlige beslutningstagning, men som ikke indebærer en uretmæssig udveksling af fordele. Sådanne former for interesserepræsentation, f.eks. fortalervirksomhed, udføres ofte i et reguleret miljø netop for at undgå, at manglende gennemsigtighed baner vej for korruption. Velfungerende supplerende regler om offentliggørelse af interessekonflikter, svingdørsproblematikker eller finansiering af politiske partier kan også bidrage til at undgå gråzoner og forhindre utilbørlig påvirkning.

(13) Desuden er det nødvendigt at definere misbrug af stilling i den offentlige sektor, såsom at en offentligt ansat i strid med lovgivningen undlader at udføre en handling for at opnå en utilbørlig fordel. For overordnet at bekæmpe korruption bør dette direktiv også omfatte misbrug af stilling i den private sektor.

(14) Obstruktion af rettens gang er en strafbar handling, der begås i tilknytning til korruption. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser om, at obstruktion af rettens gang udgør en strafbar handling og indebærer udøvelse af fysisk magt, trusler eller intimidering eller tilskyndelse til at afgive falsk vidneudsagn eller fremlægge falske beviser. Foranstaltninger, der har til formål at påvirke afgivelsen af vidneudsagn eller fremlæggelsen af beviser eller retsembedsmænds eller retshåndhævelsespersonales udøvelse af officielle pligter, bør også være omfattet. I overensstemmelse med FN's konvention mod korruption finder dette direktiv kun anvendelse på obstruktion af rettens gang i sager vedrørende korruption.

(15) Det er ønsket om uberettigede økonomiske eller andre fordele, der ligger til grund for korruption. For at mindske enkeltpersoners og kriminelle organisationers incitament til at begå nye strafbare handlinger og afskrække enkeltpersoner fra at give samtykke til at blive formelle, men ikke reelle ejere af formuegoder bør berigelse som følge af korruption gøres strafbart. Dette bør igen gøre det sværere at hemmeligholde ulovlig erhvervelse af formuegoder og mindske udbredelsen af korruption og de skader, der påføres samfundet. Gennemsigtighed hjælper de kompetente myndigheder med at opdage mulig uretmæssig berigelse. I lande, hvor offentligt ansatte er forpligtet til at indberette deres aktiver med regelmæssige mellemrum, bl.a. når de påbegynder og afslutter deres opgaver, kan myndighederne f.eks. vurdere, om de angivne aktiver svarer til de angivne indtægter.

(16) Reglerne om ulovlig berigelse bygger på reglerne om hvidvask af penge, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673[44]. Formålet er at tage fat på de sager, hvor domstolene mener, at der ikke kan føres bevis for korruptionen. Ligesom ved den underliggende forbrydelse i forbindelse med hvidvask af penge er bevisbyrden af en anden karakter. Det betyder, at når det i straffesager vedrørende ulovlig berigelse, skal vurderes, om formuegoderne hidrører fra strafbare handlinger i forbindelse med korruption, og om personen vidste dette, bør de specifikke omstændigheder i den konkrete sag tages i betragtning, såsom om formuegodernes værdi står i misforhold til den tiltaltes lovlige indkomst, og om den strafbare handling og erhvervelsen af formuegoderne fandt sted inden for samme tidsrum. Det bør ikke

[44] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22).

være nødvendigt at fastslå kendskabet til alle faktuelle elementer eller alle omstændigheder i forbindelse med involveringen i det strafbare forhold, herunder lovovertræderens identitet. Når en person dømmes for en strafbar handling som defineret i dette direktiv, kan de kompetente myndigheder inddrive de ulovligt erhvervede formuegoder på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union[45].

(17) For at forebygge korruption i hele EU bør medlemsstaterne fastsætte minimumsregler om straftyper og strafniveauer for de i dette direktiv omhandlede strafbare handlinger. De maksimale fængselsstraffe og andre straffe bør være tilstrækkeligt høje til at afskrække mulige lovovertrædere og afspejle korruptionens skadelighed, og i hvor høj grad de kompetente myndigheder bør prioritere bekæmpelsen af sådanne strafbare handlinger. Samtidig bør deres længde stå i et rimeligt forhold til hver enkelt korruptionsrelaterede lovovertrædelses grovhed og være i overensstemmelse med de strafferetlige sanktionsniveauer, der er fastsat i EU-retten og national ret. Medlemsstaterne bør sikre, at sanktionerne håndhæves i det omfang, det er nødvendigt for at have afskrækkende virkning. Hvis medlemsstaterne overvejer muligheden for betingede straffe, tidlig løsladelse, prøveløsladelse eller benådning af personer, der er dømt for en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, bør de retslige myndigheder bl.a. tage hensyn til de pågældende strafbare handlingers grovhed.

(18) Dette direktiv berører ikke en korrekt og effektiv anvendelse af disciplinære foranstaltninger eller sanktioner, som ikke er af strafferetlig karakter, såsom administrative sanktioner. Der kan ved domfældelsen af en person for en af de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, tages hensyn til andre former for sanktioner, som ikke kan sidestilles med strafferetlige sanktioner, og som er pålagt den pågældende person for den samme adfærd. I forbindelse med sanktioner af strafferetlig karakter bør princippet om retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme strafbare handling (ne bis in idem-princippet) respekteres fuldt ud.

(19) De kompetente myndigheder bør ud over eller som et alternativ til fængsling kunne pålægge sanktioner eller foranstaltninger, der ikke nødvendigvis er af strafferetlig karakter, såsom midlertidig eller permanent udelukkelse fra at bestride offentlige hverv eller udelukkelse fra offentlige udbud. Sådanne foranstaltninger har en generel afskrækkende virkning og kan mindske antallet af domfældte lovovertrædere. Medlemsstaterne bør også overveje at indføre procedurer for suspension eller midlertidig omplacering af en offentligt ansat, der er tiltalt for en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv, under hensyntagen til behovet for at respektere princippet om uskyldsformodning og retten til effektive retsmidler.

(20) Juridiske personer bør ikke kunne unddrage sig ansvar ved at anvende mellemmænd, herunder tilknyttede juridiske personer, til at tilbyde, afgive løfte om eller give bestikkelse til en offentligt ansat på dennes vegne. Desuden bør bøder til juridiske personer beregnes under hensyntagen til omsætningen på verdensplan for alle juridiske enheder med tilknytning til lovovertræderen, herunder moderselskaber, datterselskaber, tilknyttede truster eller lignende eller sammenlignelige juridiske enheder.

[45] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

(21) Hvis den strafbare handling er begået af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA[46], eller hvis lovovertræderen har misbrugt sin stilling til at muliggøre korruption, bør medlemsstaterne fastsætte bestemmelse om, at det udgør skærpende omstændigheder i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i deres retssystemer. Selv om disse skærpende omstændigheder er underlagt domstolenes skøn, bør de gøre det muligt for retsvæsenet at tage hensyn til den bredere samfundsmæssige skade, der forårsages af f.eks. korruption begået af organiserede grupper, politiske partier eller personer, der beklæder stillinger med offentligt ansvar. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte bestemmelser om nogen af de skærpende omstændigheder i dette direktiv, når disse omstændigheder kan straffes som særskilte strafbare handlinger med strengere sanktioner.

(22) Korruption til fordel for et tredjeland har en særlig skadelig indvirkning på medlemsstaternes og Unionens demokratiske institutioner og politiske liv. Medlemsstaterne bør derfor for at dække sådanne situationer fastsætte bestemmelser om, at dette udgør en skærpende omstændighed. En sådan skærpende omstændighed bør omfatte korruption såsom bestikkelse eller handel med indflydelse, der begås med henblik på at skabe en fordel for et tredjeland, såsom ændring af den offentlige beslutningstagning med henblik på at nå frem til en afgørelse, der er gunstig for tredjelandet.

(23) Medlemsstaterne bør sikre, at der i forbindelse med de lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv, fastsættes bestemmelser om formildende omstændigheder i national lovgivning. Med forbehold af domstolenes skøn bør disse omstændigheder omfatte de tilfælde, hvor lovovertrædere giver oplysninger eller på anden måde samarbejder med myndighederne. Når juridiske personer har gennemført effektive interne kontrol-, etik- og overholdelsesprogrammer, bør det på tilsvarende vis være muligt at betragte disse foranstaltninger som en formildende omstændighed. Der bør også overvejes lavere sanktioner, hvis en juridisk person, der opdager strafbare forhold, hurtigt videregiver oplysninger herom og træffer afhjælpende foranstaltninger. Under alle omstændigheder bør det fortsat være op til dommeren eller retten at fastsætte sanktionens faktiske størrelse under hensyntagen til alle omstændighederne i den enkelte sag.

(24) Parlamentsmedlemmer og andre offentligt ansatte kan nyde immunitet eller retsbeskyttelse mod efterforskning eller retsforfølgning, hvilket bidrager til at styrke deres uafhængighed ved at beskytte dem mod ubegrundede klager, navnlig hvad angår meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv. Denne immunitet kan dog hindre en effektiv efterforskning og retsforfølgning af korruption, bl.a. ved at have indflydelse på, om det opdages, at andre personer, der ikke nyder immunitet, kan have deltaget i de strafbare handlinger, og på efterforskningen eller retsforfølgningen af de strafbare handlinger. Desuden undergraver anvendelsen af immunitet uden passende procedurer til ophævelse af immuniteten de offentlige institutioners troværdighed, når der foreligger en bestyrket mistanke om disse personers deltagelse i strafbare handlinger. Der bør derfor være en passende balance mellem på den ene side immunitet eller retlige privilegier, der indrømmes offentligt ansatte i forbindelse med handlinger under udøvelsen af deres hverv, og på den anden side muligheden for effektivt at efterforske, retsforfølge og sanktionere korruption.

[46] Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

(25) For at øge tilliden til anklagemyndigheden og samtidig mindske opfattelsen af udbredelsen af korruption i medlemsstaterne bør de skønsmæssige beføjelser efter national ret til ikke at retsforfølge personer for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, af praktiske årsager udøves i overensstemmelse med klare regler og kriterier og garantier med passende intern høring samt med henblik på at afskrække fra at begå korruption og øge effektiviteten af den retslige proces.

(26) I betragtning af lovovertrædernes mobilitet og udbyttet fra kriminelle forhold samt den komplekse grænseoverskridende efterforskning, der er nødvendig for at bekæmpe korruption, bør alle medlemsstaterne fastlægge deres kompetence således, at det er muligt for de kompetente myndigheder at efterforske og retsforfølge denne strafbare handling i en tilstrækkelig bred vifte af sager, herunder når den helt eller delvis begås på deres område. Som led i denne forpligtelse bør medlemsstaterne sikre, at de har kompetence i situationer, hvor en lovovertrædelse begås ved hjælp af et informationssystem, der anvendes på deres område, uanset om denne teknologi er baseret på deres område eller ej.

(27) For at sikre, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelig tid til at foretage komplekse efterforskninger og retsforfølgninger, fastsættes der i dette direktiv en minimumsforældelsesfrist, der gør det muligt at opdage, efterforske, retsforfølge og træffe en retsafgørelse om korruption i en tilstrækkelig lang periode efter, at sådanne lovovertrædelser er blevet begået, uden at det berører de medlemsstater, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og fuldbyrdelse.

(28) Korruption udgør en overtrædelseskategori, som det er vanskeligt at kortlægge og efterforske, da den for det meste finder sted som led i en sammensværgelse mellem to eller flere villige parter og mangler et umiddelbart og indlysende offer, der kan klage. En betydelig del af de korruptionsrelaterede lovovertrædelser bliver således ikke opdaget, og de kriminelle parter kan drage fordel af udbyttet af deres korruption. Jo længere tid det tager at opdage korruption, desto vanskeligere bliver det at fremskaffe beviser. Det bør derfor sikres, at de retshåndhævende myndigheder og anklagere har passende efterforskningsredskaber til at indsamle relevante beviser for korruption, som ofte berører mere end én medlemsstat. Desuden bør medlemsstaterne i tæt samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) sikre tilstrækkelig uddannelse, også i anvendelsen af efterforskningsredskaber, til at gennemføre retssager og indkredse og kvantificere udbyttet af korruption i forbindelse med indefrysning og konfiskation. Desuden letter dette direktiv indsamlingen af oplysninger og bevismateriale ved at fastsætte formildende omstændigheder for lovovertrædere, der hjælper myndighederne.

(29) Personer, der indberetter oplysninger til de kompetente myndigheder om tidligere, igangværende eller planlagte tilfælde af korruption, som de har erhvervet i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter, risikerer at blive udsat for repressalier i den forbindelse. Sådanne indberetninger fra whistleblowere kan styrke retshåndhævelsen ved at sætte de kompetente myndigheder i stand til effektivt at forebygge, opdage og retsforfølge korruption. I betragtning af den offentlige interesse i at beskytte offentlige og private institutioner mod sådanne handlinger og i at sikre større gennemsigtighed, god regeringsførelse og øget ansvarlighed er det nødvendigt, at der findes effektive ordninger, der gør det muligt for whistleblowere at underrette de kompetente myndigheder og beskytte whistleblowerne mod repressalier. Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv (EU) 2019/1937[47] finder anvendelse på indberetninger af overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, som omhandlet i traktatens artikel 325 og som yderligere præciseret i relevante EU-foranstaltninger, og finder således anvendelse på indberetning af alle strafbare handlinger, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371[48]. For så vidt angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, bør direktiv (EU) 2019/1937 finde anvendelse på indberetningen af sådanne strafbare handlinger og på beskyttelsen af de personer, der indberetter dem, på de betingelser, der er fastsat heri. Ud over forpligtelserne i henhold til direktiv (EU) 2019/1937 bør de kompetente nationale myndigheder også sikre, at personer, der fremlægger bevismateriale eller på anden måde samarbejder i strafferetlige efterforskninger, får den nødvendige beskyttelse, støtte og bistand i forbindelse med straffesager.

(30) Uafhængige civilsamfundsorganisationer er af afgørende betydning for et velfungerende demokrati og spiller en central rolle med hensyn til at værne om de fælles værdier, som EU bygger på. De fungerer som vigtige vagthunde og henleder opmærksomheden på trusler mod retsstaten, bidrager til at gøre magthaverne ansvarlige og sikrer overholdelsen af de grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør fremme civilsamfundets deltagelse i aktiviteter til bekæmpelse af korruption.

(31) Mediepluralisme og mediefrihed er vigtige katalysatorer for retsstatsprincippet, demokratisk ansvarlighed og bekæmpelse af korruption. Uafhængige og pluralistiske medier, navnlig undersøgende journalistik og et aktivt civilsamfund, spiller en vigtig rolle i forbindelse med kontrol af offentlige anliggender, opdagelse af mulig korruption og brud på integriteten, information og fremme af integritet. Medlemsstaterne har pligt til at sikre et gunstigt miljø for journalister, sørge for deres sikkerhed og proaktivt fremme mediefrihed og mediepluralisme. Kommissionens henstilling om sikring af journalisters beskyttelse og sikkerhed og styrkelse af deres position[49] samt forslaget til direktiv[50] og Kommissionens henstilling[51] om beskyttelse af personer, der engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager ("strategiske retssager mod offentligt engagement") omfatter vigtige garantier og standarder for at sikre, at journalister, menneskerettighedsforkæmpere og andre kan udøve deres rolle som vagthund.

(32) Medlemsstaterne bør indsamle og offentliggøre oplysninger vedrørende anvendelsen af dette direktiv, som kan analyseres og anvendes af Kommissionen i forbindelse med tilsynet med og gennemførelsen og evalueringen af direktivet samt anvendelsen af alle de såkaldte retsstatsredskaber såsom den årlige rapport om retsstatssituationen.

(33) For at bekæmpe korruption effektivt er en effektiv udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder med ansvar for forebyggelse, opdagelse, efterforskning eller retsforfølgning af korruption af afgørende betydning. Medlemsstaterne bør sikre, at

[47] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019).

[48] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

[49] Kommissionens henstilling af 16.9.2021 om sikring af journalisters og andre mediefolks beskyttelse og sikkerhed og styrkelse af deres position i Den Europæiske Union (C(2021) 6650 final).

[50] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af personer, der engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager ("strategiske retssager mod offentligt engagement") (COM(2022) 177 final).

[51] Kommissionens henstilling om beskyttelse af journalister og menneskerettighedsforkæmpere, der engagerer sig offentligt, mod åbenbart grundløse eller urimelige retssager ("strategiske retssager mod offentligt engagement") (C(2022) 2428 final).

oplysningerne udveksles effektivt og rettidigt i overensstemmelse med national ret og EU-retten. Dette direktiv, som har til formål at fastsætte fælles definitioner af korruptionsrelaterede lovovertrædelser, bør tjene som benchmark for udveksling af oplysninger og samarbejdet mellem de kompetente nationale myndigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) XX/2023[52], (EU) 2019/1153[53] og (EU) 2016/681[54] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240[55], (EU) 2018/1862[56] og (EU) nr. 603/2013[57] og Rådets afgørelse 2008/633/RIA[58].

(34) Korruption er et tværgående problem, men hvor sårbar den enkelte sektorer er varierer, og det gør den mest hensigtsmæssige måde at tackle sårbarhederne på også. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt foretage en vurdering for at kortlægge de sektorer, der er mest udsat for korruption, og udarbejde risikostyringsplaner for at imødegå de største risici i de pågældende sektorer, herunder ved mindst en gang om året at tilrettelægge oplysningskampagner, der er tilpasset de særlige forhold i de pågældende sektorer. De medlemsstater, der har indført brede nationale strategier til bekæmpelse af korruption, kan også vælge at medtage deres risikovurderinger og risikostyringsplaner deri, så længe risiciene vurderes, og foranstaltningerne revideres regelmæssigt. For eksempel er ordninger for tildeling af opholdsret til investorer blandt de sektorer, hvor der er stor risiko for korruption[59], og de bør derfor indgå i

---

[52] Se forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA (COM(2021) 782 final).

[53] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122).

[54] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 132), bilag II, punkt 6.

[55] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1), bilaget, punkt 7.

[56] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56). Der henvises indirekte til korruption i Rådets afgørelse om SIS II ved at afgrænse dens anvendelsesområde under henvisning til den europæiske arrestordre, f.eks. i artikel 8.

[57] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

[58] Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 129). Der henvises indirekte til korruption i Rådets afgørelse om VIS med henblik på retshåndhævelse ved at afgrænse dens anvendelsesområde under henvisning i betragtning 6 til den europæiske arrestordre.

[59] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Ordninger for tildeling af statsborgerskab og opholdsret til investorer i Den Europæiske Union (COM(2019) 12 final af 23.1.2019).

vurderingerne af de sektorer, der er mest udsat for korruption, og i de uddannelsesforløb, som medlemsstaterne skal gennemføre som led i gennemførelsen af dette direktiv.

(35) For at sikre et ensartet beskyttelsesniveau mellem Unionens og de nationale finansielle interesser bør bestemmelserne i direktiv (EU) 2017/1371[60] tilpasses bestemmelserne i nærværende direktiv. Med henblik herpå bør de regler, der finder anvendelse på strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, for så vidt angår sanktioner, skærpende og formildende omstændigheder og forældelsesfrister svare til dem, der er fastsat i dette direktiv.

(36) Gennemførelsen af dette direktiv bør sikre en beskyttelse af Unionens finansielle interesser, der svarer til beskyttelsen af de nationale finansielle interesser.

(37) Målet for dette direktiv, nemlig at underlægge korruption i alle medlemsstaterne sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(38) Den tilsigtede afskrækkende virkning af strafferetlige sanktioner kræver særlig forsigtighed med hensyn til de grundlæggende rettigheder. Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), og navnlig retten til frihed og sikkerhed, beskyttelse af personoplysninger, erhvervsfriheden og retten til at arbejde, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem strafbar handling og straf samt ne bis in idem-princippet.

(39) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.

OG/ELLER

(40) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

(41) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Rådets

[60] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

rammeafgørelse 2003/568/RIA er fortsat bindende for og finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes der minimumsregler for, hvad der udgør strafbare handlinger, og for straffene herfor i forbindelse med korruption samt foranstaltninger med henblik på bedre at kunne forebygge og bekæmpe korruption.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "forebyggelse af korruption": opdagelse og fjernelse af årsagerne til og betingelserne for korruption gennem udvikling og gennemførelse af en ordning med passende foranstaltninger samt afskrækkelse mod at begå korruptionsrelaterede handlinger

2. "formuegoder": midler eller aktiver af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektroniske eller digitale, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne aktiver

3. "offentligt ansat":

   a) en EU-tjenestemand eller en national tjenestemand i en medlemsstat eller et tredjeland,

   b) enhver anden person, der er udpeget og udfører offentlig tjeneste i medlemsstaterne eller tredjelande, for en international organisation eller for en international domstol

4. "EU-tjenestemand": en person, som:

   a) er medlem af en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur, og personalet i sådanne organer sidestilles med EU-tjenestemænd

   b) er tjenestemand eller kontraktansat i Unionen i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ("tjenestemandsvedtægten")

   c) af en medlemsstat eller en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for Unionen, og som dér udøver funktioner svarende til de funktioner, der udøves af EU-tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen.

5. "national offentligt ansat": enhver person, der beklæder et udøvende, administrativt eller retsligt embede på nationalt, regionalt eller lokalt plan, uanset om vedkommende er udnævnt eller valgt, permanent eller midlertidigt, lønnet eller ulønnet, og uanset vedkommendes anciennitet. Enhver person, der beklæder et lovgivende hverv på nationalt, regionalt eller lokalt plan, bør anses for at være en offentligt ansat som omhandlet i dette direktiv

6. "tilsidesættelse af forpligtelser": omfatter som minimum en persons illoyale adfærd, der udgør en tilsidesættelse af en lovbestemt forpligtelse eller i givet fald en overtrædelse af faglige regler eller instrukser, der finder anvendelse inden for virksomheden, når denne person i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en enhed i den private sektor

7. "juridisk person": enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende national ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer

8. "højtstående offentligt ansatte": statsoverhoveder, ledere af central- og regionalregeringer, medlemmer af central- og regionalregeringer samt andre politisk udnævnte personer, der beklæder et offentligt hverv på højt niveau, såsom viceministre, statssekretærer, ledere og medlemmer af en ministers kabinet, og højtstående politiske embedsmænd samt medlemmer af parlamentskamre, medlemmer af de højeste domstole såsom forfatningsdomstole og højesteretter og medlemmer af overordnede revisionsorganer.

Artikel 3
Forebyggelse af korruption

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger såsom oplysnings- og bevidstgørelseskampagner samt forsknings- og uddannelsesprogrammer for at øge offentlighedens bevidsthed om korruptionens skadelighed og mindske det samlede antal tilfælde af korruption samt risikoen for korruption.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre den størst mulige grad af gennemsigtighed og ansvarlighed i den offentlige forvaltning og den offentlige beslutningstagning med henblik på at forebygge korruption.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at der findes vidtrækkende forebyggende redskaber såsom åben adgang til oplysninger af offentlig interesse, effektive regler for offentliggørelse og håndtering af interessekonflikter i den offentlige sektor, effektive regler for offentliggørelse og kontrol af offentligt ansattes aktiver og effektive regler for samspillet mellem den private og den offentlige sektor.

4. Medlemsstaterne vedtager omfattende og ajourførte foranstaltninger til forebyggelse af korruption i både den offentlige og den private sektor, der er tilpasset de specifikke risici på et aktivitetsområde. Sådanne foranstaltninger skal som minimum omfatte tiltag til styrkelse af integriteten og forebyggelse af mulighederne for korruption blandt:

   a) højtstående offentligt ansatte

   b) medlemmer af de retshåndhævende myndigheder og retsvæsenet, herunder foranstaltninger vedrørende deres udnævnelse og adfærd, og ved at sikre passende aflønning og rimelige lønskalaer.

5. Medlemsstaterne foretager regelmæssigt en vurdering for at kortlægge, hvilke sektorer der er mest udsat for korruption.

   Efter denne vurdering skal medlemsstaterne:

   a) mindst en gang om året tilrettelægge oplysningskampagner, der er tilpasset de særlige forhold i de pågældende sektorer, herunder om etik og

b) udarbejde planer for at imødegå de største risici i de pågældende sektorer.

6. Hvor det er relevant, træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at fremme civilsamfundets, ikkestatslige organisationers og lokalsamfundsbaserede organisationers deltagelse i aktiviteter til bekæmpelse af korruption.

Artikel 4
Specialiserede organer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der findes et eller flere organer eller en eller flere organisatoriske enheder, der er specialiseret i forebyggelse af korruption.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der findes et eller flere organer eller en eller flere organisatoriske enheder, der er specialiseret i bekæmpelse af korruption.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det eller de organer eller en eller flere enheder i en organisation som omhandlet i stk. 1 og 2:

a) er funktionelt uafhængige af regeringen og har et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og de finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer samt de beføjelser og redskaber, der er nødvendige for at sikre en korrekt forvaltning af deres opgaver

b) er kendt af offentligheden

c) giver offentligheden adgang til relevante oplysninger om udøvelsen af deres aktiviteter under behørig hensyntagen til beskyttelsen af personoplysninger og fortroligheden af undersøgelser

d) fungerer og træffer beslutninger i overensstemmelse med gennemsigtige procedurer, der er fastsat ved lov, med det formål at sikre integritet og ansvarlighed.

Artikel 5
Ressourcer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale myndigheder, der har kompetence til at opdage, efterforske, retsforfølge eller pådømme de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, til stadighed råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og de finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige for, at de effektivt kan udføre deres opgaver i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 6
Uddannelse

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dens nationale offentligt ansatte råder over tilstrækkelige ressourcer og tilbydes uddannelse, således at de kan kortlægge de forskellige former for korruption og risici for korruption, der måtte opstå under udførelsen af deres opgaver, og reagere rettidigt og hensigtsmæssigt på enhver mistænkelig aktivitet.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til dens medlemmer af de retshåndhævende myndigheder,

retsvæsenet og personalet hos de myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv, og at de med regelmæssige mellemrum tilbydes specialiseret uddannelse i bekæmpelse af korruption.

Artikel 7
Bestikkelse i den offentlige sektor

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

a) en handling, hvorved en offentligt ansat direkte eller via en mellemmand loves, tilbydes eller gives en fordel af hvilken som helst art til sig selv eller en tredjemand til gengæld for at handle eller undlade at handle i overensstemmelse med sit hverv eller under udøvelsen af sine funktioner (aktiv bestikkelse)

b) en handling, hvorved en offentligt ansat direkte eller via en mellemmand anmoder om, modtager eller loves en fordel af en hvilken som helst art til sig selv eller en tredjemand til gengæld for at handle eller undlade at handle i overensstemmelse med sit hverv eller under udøvelsen af sine funktioner (passiv bestikkelse)

Artikel 8
Bestikkelse i den private sektor

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt og som led i økonomiske, finansielle, forretningsmæssige eller kommercielle aktiviteter:

a) en handling, hvorved en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en enhed i den private sektor, direkte eller via en mellemmand loves, tilbydes eller gives en utilbørlig fordel til sig selv eller en tredjemand til gengæld for at handle eller undlade at handle i strid med vedkommendes pligter (aktiv bestikkelse)

b) en handling, hvorved en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en enhed i den private sektor, direkte eller via en mellemmand anmoder om, modtager eller loves en utilbørlig fordel til sig selv eller en tredjemand til gengæld for at handle eller undlade at handle i strid med vedkommendes pligter (passiv bestikkelse).

Artikel 9
Misbrug af midler

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

a) en handling, hvorved en offentligt ansat overdrager, sælger, tilegner sig eller anvender et formuegode, hvis forvaltning direkte eller indirekte er betroet den pågældende, i strid med det formål, hvortil det var bestemt

b) en handling, hvorved en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder i en enhed i den private sektor, som led i økonomiske, finansielle, forretningsmæssige eller kommercielle aktiviteter overdrager, sælger, tilegner sig eller anvender et formuegode, hvis forvaltning direkte eller indirekte er betroet den pågældende, i strid med det formål, hvortil det var bestemt.

Artikel 10
Handel med indflydelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

   a) en handling, hvorved en person direkte eller via en mellemmand loves, tilbydes eller gives en utilbørlig fordel til sig selv eller en tredjemand til gengæld for at udøve sin faktiske eller formodede indflydelse med henblik på at opnå en utilbørlig fordel fra en offentligt ansat

   b) en handling, hvorved en person direkte eller indirekte anmoder om eller modtager en utilbørlig fordel til sig selv eller en tredjemand til gengæld for at udøve sin faktiske eller formodede indflydelse med henblik på at opnå en utilbørlig fordel fra en offentligt ansat.

2. For at den i stk. 1 omhandlede adfærd kan straffes som en strafbar handling, er det uden betydning, om indflydelsen udøves eller ej, eller om den formodede indflydelse fører til de tilsigtede resultater.

Artikel 11
Misbrug af stilling

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

1. en handling, som en offentligt ansat under udøvelsen af sit hverv udfører eller undlader at udføre med det formål at opnå en utilbørlig fordel til sig selv eller en tredjemand.

2. en handling, som en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en enhed i den private sektor, som led i økonomiske, finansielle, forretningsmæssige eller kommercielle aktiviteter udfører eller undlader at udføre med det formål at opnå en utilbørlig fordel til sig selv eller en tredjemand.

Artikel 12
Obstruktion af rettens gang

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende former for adfærd udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt:

1. brug, direkte eller via en mellemmand, af fysisk vold, trusler eller intimidering eller løfte eller tilbud om eller ydelse af en fordel med det formål at få et vidne til at afgive falsk forklaring eller påvirke afgivelsen af vidneudsagn eller bevisførelsen i en sag vedrørende en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7-11 og artikel 13 og 14

2. brug, direkte eller via en mellemmand, af fysisk vold, trusler eller intimidering med det formål at påvirke en dommers eller retshåndhævende myndigheders udøvelse af officielle pligter i forbindelse med de strafbare handlinger i artikel 7-11 og artikel 13 og 14.

Artikel 13
Berigelse ved korruption

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en offentligt ansats bevidste erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, som denne offentligt ansatte ved hidrører fra en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7-12 og artikel 14, kan straffes som en strafbar handling, uanset om den offentligt ansatte har medvirket til at begå den pågældende strafbare handling.

Artikel 14
Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse af de i artikel 7-13 omhandlede lovovertrædelser udgør en strafbar handling.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at medvirken og tilskyndelse til de i artikel 7-13 omhandlede lovovertrædelser udgør en strafbar handling.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsøg på at begå de i artikel 9 og artikel 11-13 omhandlede lovovertrædelser udgør en strafbar handling.

Artikel 15
Sanktioner og foranstaltninger over for fysiske personer.

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsens karakter og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at:

   a) de i artikel 7 og 12 omhandlede strafbare handlinger straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst seks år

   b) de i artikel 8-11 omhandlede strafbare handlinger straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år og

   c) den i artikel 13 omhandlede strafbare handling straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år.

3. Hvor en strafbar handling som omhandlet i artikel 9 medfører skader for mindre end 10 000 EUR, eller de opnåede fordele ikke overstiger 10 000 EUR, kan en medlemsstat foreskrive anvendelse af andre sanktioner end strafferetlige sanktioner.

4. Uden at det berører stk. 1-3, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den kompetente myndighed kan pålægge fysiske personer, der er dømt for at have begået en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7-14, sanktioner eller foranstaltninger, som ikke nødvendigvis er af strafferetlig art, herunder

   a) bøder

   b) fjernelse, suspension og omplacering fra et offentligt embede

   c) udelukkelse fra

i) at udøve et offentligt hverv

ii) at præstere en offentlig tjenesteydelse

iii) at udøve et hverv i en juridisk person, der helt eller delvis ejes af den pågældende medlemsstat

iv) at udøve de kommercielle aktiviteter, i forbindelse med hvilke den strafbare handling blev begået

d) fratagelse af retten til at stille op til valg, der står i et rimeligt forhold til den begåede lovovertrædelses grovhed og

e) inddragelse af tilladelser eller godkendelser til at udøve de aktiviteter, i forbindelse med hvilke den strafbare handling blev begået

f) udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner.

Artikel 16
Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7-14, som for at skaffe disse juridiske personer vinding er begået af en fysisk person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ, der indgår i den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på et eller flere at følgende forhold:

   a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person

   b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på vegne af den juridiske person, eller eller

   c) en bemyndigelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige, hvis manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 17
Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig for strafbare handlinger i henhold til artikel 16, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsens karakter og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner eller foranstaltninger over for juridiske personer, der er ansvarlige i henhold til artikel 16, omfatter:

a) strafferetlige eller administrative bøder, hvis maksimumsbeløb ikke bør være mindre end 5 % af den juridiske persons samlede omsætning på verdensplan, herunder tilknyttede enheder, i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen om pålæggelse af bøden

b) udelukkelse af den pågældende juridiske person fra offentlige ydelser eller tilskud

c) midlertidig eller varig udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer

d) midlertidigt eller varigt forbud mod den pågældende juridiske persons udøvelse af erhvervsvirksomhed

e) inddragelse af tilladelser eller godkendelser til at udøve de aktiviteter, i forbindelse med hvilke den strafbare handling blev begået

f) offentlige myndigheders mulighed for at annullere eller ophæve en kontrakt med en juridisk person, i forbindelse med hvilken den strafbare handling blev begået

g) anbringelse af den pågældende juridiske person under retsligt tilsyn

h) tvangsopløsning efter retskendelse af den juridiske person og

i) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling.

Artikel 18
Skærpende og formildende omstændigheder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger:

a) lovovertræderen er en højtstående offentligt ansat

b) lovovertræderen er tidligere blevet dømt for en af de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger

c) lovovertræderen opnåede en væsentlig fordel, eller lovovertrædelsen forårsagede betydelig skade

d) lovovertræderen har begået den strafbare handling til fordel for et tredjeland

e) lovovertræderen udøver efterforsknings- eller retsforfølgningsfunktioner eller dømmende funktioner

f) lovovertrædelsen blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som omhandlet i rammeafgørelse 2008/841/RIA og

g) lovovertræderen er en forpligtet enhed som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849[61] eller en ansat i en forpligtet

[61] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

enhed eller har beføjelse, enten individuelt eller som medlem af et organ under den forpligtede enhed, til at repræsentere denne enhed eller kompetence til at træffe beslutninger på vegne af denne enhed eller til at udøve kontrol inden for den forpligtede enhed og har begået den strafbare handling i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder betragtes som formildende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger:

a) lovovertræderen giver de kompetente myndigheder oplysninger, som de ellers ikke ville have været i stand til at opnå, og som hjælper dem med at

i) identificere eller retsforfølge andre lovovertrædere eller

ii) fremskaffe bevismateriale.

a) hvis lovovertræderen er en juridisk person, som har gennemført effektive interne kontroller, udvist etisk bevidsthed og gennemført overholdelsesprogrammer for at forebygge korruption forud for eller efter, at den strafbare handling er begået og

b) hvis lovovertræderen er en juridisk person, som, når den strafbare handling er blevet opdaget, hurtigt og frivilligt har videregivet oplysninger om den strafbare handling til de kompetente myndigheder og truffet afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 19

Privilegier eller immunitet, hvad angår efterforskning og retsforfølgning af korruption

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de privilegier eller den immunitet, hvad angår efterforskning og retsforfølgning, der indrømmes nationale offentligt ansatte for de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, kan ophæves gennem en objektiv, upartisk, effektiv og gennemsigtig proces, der på forhånd er fastsat ved lov og baseret på klare kriterier, og som afsluttes inden for en rimelig frist.

Artikel 20

Kompetence

1. Medlemsstaterne fastsætter, at de har kompetence til at retsforfølge de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, når:

a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på den pågældende medlemsstats område

b) lovovertræderen er statsborger eller har sin sædvanlige bopæl i den pågældende medlemsstat

c) den strafbare handling er begået for at skaffe en juridisk person, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, vinding.

2. Hvis en strafbar handling som omhandlet i dette direktiv henhører under mere end én medlemsstats kompetence, samarbejder de berørte medlemsstater om at afgøre, hvilken medlemsstat der skal føre straffesagen. Når det er hensigtsmæssigt og i

overensstemmelse med artikel 12 i Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA[62], henvises sagen til Eurojust.

3. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde sikrer medlemsstaterne, at udøvelsen af deres kompetence ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra den stat, hvor den strafbare handling blev begået, eller en rapport fra ofret i den stat, på hvis område den strafbare handling blev begået.

Artikel 21
Forældelsesfrister for korruptionsrelaterede lovovertrædelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastsætte en forældelsesfrist for de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger, som giver tilstrækkelig tid til effektivt at efterforske, retsforfølge, pådømme og træffe afgørelse om disse strafbare handlinger, efter at de er begået.

2. Den i stk. 1 omhandlede forældelsesfrist må ikke være kortere end:

   a) femten år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7 og 12

   b) ti år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 8-11

   c) otte år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 13 og 14.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere angivne handlinger, og at de gældende regler om suspension og forældelsesfrister ikke hæmmer effektiviteten af den retslige procedure og sanktionernes afskrækkende virkning. Forældelsesfristen kan ikke være kortere end:

   a) ti år for de i artikel 7 og 12 omhandlede strafbare handlinger

   b) otte år for de i artikel 8-11 omhandlede strafbare handlinger

   c) fem år for de i artikel 13 og 14 omhandlede strafbare handlinger.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gøre det muligt at fuldbyrde en fængselsstraf efter en endelig domfældelse i mindst:

   a) femten år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7 og 12

   b) ti år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 8-11

   c) otte år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 13 og 14.

5. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere angivne handlinger, og at de gældende regler om suspension og forældelsesfrister ikke hæmmer effektiviteten af den retslige procedure og sanktionernes afskrækkende virkning. Forældelsesfristen kan ikke være kortere end:

[62] Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

a) ti år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7 og 12

b) otte år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 8-11

c) fem år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 13 og 14.

Artikel 22

Beskyttelse af personer, der indberetter lovovertrædelser eller bistår efterforskningen

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7-14, og på beskyttelse af de personer, der indberetter sådanne lovovertrædelser.

2. Ud over foranstaltningerne i stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at personer, der indberetter de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, og som fremlægger bevismateriale eller på anden måde samarbejder i forbindelse med efterforskning, retsforfølgning eller pådømmelse af sådanne lovovertrædelser, får den nødvendige støtte og bistand i forbindelse med straffesager.

Artikel 23

Efterforskningsmidler

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder eller tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, råder over effektive efterforskningsmidler såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet.

Artikel 24

Samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen, Europol, Eurojust, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Den Europæiske Anklagemyndighed

Uden at det berører reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samarbejder medlemsstaternes myndigheder, Europol, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser om at bekæmpe de i dette direktiv omhandlede strafbare handlinger. Med henblik herpå yder Europol, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Kommissionen, hvor det er relevant, teknisk og operationel bistand i overensstemmelse med deres respektive mandater for at lette koordineringen af de kompetente myndigheders efterforskning og retsforfølgning.

Artikel 25

Kommissionens støtte til medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder

1. Når det er relevant, bistår Kommissionen medlemsstaterne og de kompetente myndigheder med at opfylde deres forpligtelser efter dette direktiv.

2. Kommissionen udarbejder en oversigt over de sektorspecifikke risici for korruption i Unionen og letter udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og eksperter i hele Unionen.

3. Kommissionen skal gennem EU-netværket til bekæmpelse af korruption navnlig:

   a) lette samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaternes fagfolk, eksperter, forskere og andre interessenter

   b) supplere aktiviteter såsom dem, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 18, stk. 2, litra b), ved at udvikle bedste praksis, vejledningsmateriale og metoder.

4. Kommissionen underretter medlemsstaterne om de finansielle midler på EU-plan, der er til rådighed for medlemsstaterne til bekæmpelse af korruption.

Artikel 26
Indsamling af oplysninger og statistik

1. Medlemsstaterne indsamler statistiske data om de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 7-14.

2. De statistiske data, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte følgende:

   a) antallet af indberettede sager

   b) antallet af efterforskede sager

   c) antallet af tiltaler

   d) den gennemsnitlige varighed af strafferetlige efterforskninger af sager

   e) den gennemsnitlige varighed af retssager i første instans, og anden instans og ved kassationsappel

   f) antallet af domfældelser

   g) antallet af fysiske personer, der er dømt og straffet, med angivelse af antallet af offentligt ansatte og højtstående offentligt ansatte

   h) antallet af juridiske personer, der er draget til ansvar og straffet

   i) antallet af afviste retssager om korruption, idet der skelnes mellem afvisninger, der vedrører realiteten, og afvisninger, der ikke vedrører realiteten, herunder afgørelser, der ikke træffes som led i en retssag

   j) typer af sanktioner og sanktionsniveauer for hver af de i artikel 7-14 omhandlede strafbare handlinger

   k) antallet af benådninger med angivelse af antallet af benådninger af offentligt ansatte og højtstående offentligt ansatte.

3. Medlemsstaterne offentliggør hvert år og senest den 1. juni i et maskinlæsbart og opdelt format de statistiske data, der er omhandlet i stk. 2, for det foregående år og underretter Kommissionen herom.

Artikel 27

Erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater.

1. For så vidt angår medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, erstattes rammeafgørelse 2003/568/RIA, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse af nævnte rammeafgørelse i den nationale lovgivning.

   For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2003/568/RIA som henvisninger til dette direktiv.

2. For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, erstattes konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater.

   For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til konventionen som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 28

Ændringer af direktiv (EU) 2017/1371 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

I direktiv (EU) 2017/1371 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, indsættes følgende litra c):

   "c) "højtstående offentligt ansatte": som defineret i artikel 2, stk. 8, i direktiv (EU) XXX om bekæmpelse af korruption."

2) I artikel 4, stk. 2, erstattes "passiv og aktiv korruption", "passiv korruption" og "aktiv korruption" med henholdsvis "passiv og aktiv bestikkelse i den offentlige sektor", "passiv bestikkelse i den offentlige sektor" og "aktiv bestikkelse i den offentlige sektor".

3) Artikel 7, stk. 3, affattes således:

   "3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumstraf på mindst seks års fængsel, når de medfører betydelige skader eller fordele.

   Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den i artikel 4, stk. 3, omhandlede strafbare handling kan straffes med en maksimumstraf på mindst fem års fængsel, når den medfører betydelige skader eller fordele.

   Skaderne eller fordelene som følge af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 4, formodes at være betydelige, når de beløber sig til mere end 100 000 EUR.

   Skaderne og fordelene som følge af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), og omfattet af artikel 2, stk. 2, formodes altid at være betydelige."

4) Artikel 7, stk. 4, affattes således:

"4. Hvor en strafbar handling som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) eller c), eller i artikel 4, stk. 1, og 3, medfører skader på under 10 000 EUR eller en fordel på mindre end 10 000 EUR, kan medlemsstaterne foreskrive anvendelse af andre sanktioner end strafferetlige sanktioner."

5) I artikel 7 tilføjes følgende stk. 6:

"6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der er dømt for at have begået en af de i dette direktiv omhandlede strafbare handlinger, kan pålægges sanktioner eller omfattes af foranstaltninger som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i direktiv (EU) XXX om bekæmpelse af korruption, jf. dog stk. 1-5."

6) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Skærpende og formildende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18 i direktiv (EU) XXX om bekæmpelse af korruption, betragtes som skærpende eller formildende omstændigheder i forbindelse med de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv."

7) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Sanktioner for så vidt angår juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig for strafbare handlinger i henhold til artikel 6, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner eller foranstaltninger over for juridiske personer, der i henhold til artikel 6 er ansvarlige, omfatter de sanktioner eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i direktiv (EU) XXX om bekæmpelse af korruption."

8) Artikel 12, stk. 2, 3 og 4, affattes således:

"2. Den i stk. 1 omhandlede forældelsesfrist må ikke være kortere end:

a) femten år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 2.

b) ti år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået, for den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere angivne handlinger, og at de gældende regler om suspension og forældelsesfrister ikke hæmmer effektiviteten af

den retslige procedure og sanktionernes afskrækkende virkning. Forældelsesfristen kan ikke være kortere end:

a) ti år for de i artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede strafbare handlinger

b) otte år for den i artikel 4, stk. 3, omhandlede strafbare handling.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gøre det muligt at fuldbyrde en fængselsstraf efter en endelig domfældelse i mindst:

a) femten år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået, for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 2

b) ti år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, blev begået.

5. Uanset stk. 4 kan medlemsstaterne fastsætte en kortere forældelsesfrist, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere angivne handlinger, og at de gældende regler om suspension og forældelsesfrister ikke hæmmer effektiviteten af den retslige procedure og sanktionernes afskrækkende virkning. Forældelsesfristen kan ikke være kortere end:

a) ti år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med nogen af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 2

b) otte år fra tidspunktet for den endelige domfældelse i forbindelse med den strafbare handling, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3."

Artikel 29
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love, forordninger og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [18 måneder efter dets vedtagelse]. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 30
Evaluering og rapportering

1. Kommissionen forelægger senest den [24 måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, hvorvidt medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterleve dette direktiv.

2. Hvert andet år fra den [12 måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] sender medlemsstaterne Kommissionen inden tre måneder en rapport, som indeholder et resumé af gennemførelsen og de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 3-6.

3. Inden den [48 måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af dette

direktivs merværdi med hensyn til bekæmpelse af korruption. Rapporten skal også omfatte dette direktivs indvirkning på de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne. Kommissionen træffer om nødvendigt afgørelse om hensigtsmæssige opfølgende skridt på grundlag af denne evaluering.

Artikel 31
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 32
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*